

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 167776-09 אלמונית נ' לבנברג ואח'

אלמונית
באמצעות עו"ד רויטל הורוביץ

תובעת

נגד

ד"ר אלכס לבנברג
באמצעות עו"ד פנינה גורן

נתבע

1

פסק דין

2

3

4

לפניי תביעת רשלנות רפואית כתוצאה מטיפול קוסמטי.

5

6

בהתאם להחלטת כב' סגנית הנשיאה, השופטת ז. אגי, מיום 14 ספטמבר 2009, ניתן צו האוסר

7

פרסום שמה של התובעת בהתאם לסעי' 70(ד) **לחוק בתי המשפט** [נוסח משולב] תשמ"ד – 1984,

8

לשם הגנה על פרטיותה ומניעת פגיעה חמורה בה.

9

10

טענות התובעת הינן לרשלנות, העדר הסכמה מדעת, פגיעה באוטונומיה ותקיפה. **התובעת**, ילידת

11

1953 פנתה לד"ר אלכס לבנברג, נתבע 1 מומחה לכירורגיה פלסטית (להלן: "**הנתבע**") לצורך טיפול

12

קוסמטי במרפאה במרכז רפואי - עתידים שירותי רפואה (2002) בע"מ. התביעה הוגשה בראשיתה

13

גם נגד עתידים שירותי רפואה (2002) בע"מ. בהסכמת הצדדים התביעה נגדה נדחתה ללא צו

14

להוצאות.

15

16

רקע הדברים

17

18

1. התובעת פנתה לנתבע לראשונה ביום 23 ינואר 2005. מטרת הפגישה היתה ניתוח הרמת

19

עפעפיים לפני חתונת בתה שתוכננה לכחודש וחצי לאחר מכן. הנתבע הסביר לתובעת כי

20

מדובר בניתוח קל אולם המליץ לה להמתין עד לאחר מועד החתונה והציע לה בינתיים לבצע

21

פעולת הזרקה שייתן אפקט קוסמטי להרמת גבה/עפעף (להלן: "**הפגישה הראשונה**").

22

התובעת הגיעה למרפאת הנתבע ביום 23 פברואר 2005 וביצעה את פעולת ההזרקה –

23

BOTOX (להלן: "**הפגישה השנייה**").

24

25

2. לאחר חתונה הבת, הגיעה התובעת בפעם השלישית למרפאת הנתבע בליווי אחיה (להלן:

26

"**האח**") לצורך ייעוץ (להלן: "**הפגישה השלישית**"). בהתאם לנטען, התובעת סיפרה לנתבע

27

כי בשנת 1990 ביצעה ניתוח הגדלת סנטר עם שתל. בפגישה זו המליץ הנתבע לתובעת להחליף

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 167776-09 אלמונית נ' לבנברג ואח'

- 1 את השתל בשל עודף שומן ותזוזה. עוד, ככל הנראה ייעץ לתובעת לבצע מתיחת צוואר
2 ומתיחת רקמות הפנים, ומאחר שהניתוח מתקיים בהרדמה כללית, הוצע לתובעת לבצע
3 פילינג בלייזר לפנים לצורך שיפור מירקם עור הפנים. בתום הפגישה השלישית, הנתבע הציע
4 לתובעת לשקול את הדברים בשנית לפני החלטתה לבצע את הניתוח.
5
- 6 3. ביום 4 במאי 2005 הגיעה התובעת לפגישה נוספת (להלן: "**הפעם הרביעית**"). בפגישה זו,
7 נטען על ידי הנתבע כי שירטט את פניה של התובעת ו"סימן" את הצעתו למתיחת פנים ופילינג
8 לייזר (נ/2). בתום הפגישה הרביעית התובעת חתמה על טופס הסכמה הנושא כותרת –
9 "**ניתוח מתיחת פנים ותיקון עפעפיים**" (נ/9) (להלן: "**טופס הסכמה ראשון**").
10
- 11 4. ביום 18 במאי 2005, (להלן: "**הפגישה החמישית**") כשבועיים לאחר הפגישה הרביעית,
12 הגיעה התובעת עם בתה הבכורה לניתוח. התובעת במועד זה חתמה **בשנית** על טופס הסכמה
13 (נ/10) (להלן: "**טופס הסכמה שני**").
14
- 15 5. לאחר הניתוח הגיעה התובעת למספר ביקורות אצל הנתבע. התובעת התלוננה על "חור"
16 בסנטר ועל צלקות קלואידיות בפנים. הנתבע המליץ לה על שימוש במשחות. לאחר מספר
17 חודשים הוצע לה גם פילינג חוזר. התובעת נתנה הסכמה עקרונית לבצע פילינג חוזר תוך
18 בקשה לפעולות קוסמטיות נוספות כגון הורדת עור מהעפעף העליון, והרמת הפנים בשל חוסר
19 סימטריה. פעולות שלא בוצעו בסופו של דבר.
20
- 21 6. התובעת טוענת לרשלנות הנתבע בביצוע הטיפול, להעדר הסכמה מדעת, פגיעה באוטונומיה
22 ותקיפה. הנתבע מכחיש את כל טענות התובעת, וטוען כי ביצע את הניתוח בסטנדרטים
23 גבוהים ובהסכמתה המלאה של התובעת.
24
- 25 **ראיות הצדדים**
26
- 27 7. בהתאם לחוות הדעת שהוגשה על ידי התובעת, על ידי **פרופ' שפיר** מומחה בתחום הכירורגיה
28 הפלסטית, נקבע כי נגרמו לתובעת **20%** נכות לפי סעיף 75(2)ג לתקנות הביטוח הלאומי
29 (קביעת דרגת נכות לנפגעי עבודה), (תשט"ז 1956) (להלן: "**תקנות המל"ל**") בגין הצלקות
30 בפנים. בחוות דעת פסיכיאטרית, שהוגשה על ידי התובעת, מטעם **ד"ר שליאמניקוב נינה**
31 נקבע כי התובעת סובלת מהפרעת הסתגלות המלווה בחרדה ובדיכאון והעריכה את נכותה
32 בשיעור של **30%** לפי סעיף 34 לתקנות המל"ל.
33

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 167776-09 אלמונית נ' לבנברג ואח'

- 1 בחוות דעת שהוגשה מטעם הנתבע, על ידי **ד"ר יעקב גולן** נקבע כי לתובעת נותרה כתוצאה
2 מהפיגמנצטיה נכות בשיעור של 10% לפי סעיף 275(ב) לתקנות המל"ל ובהתאם לחוות דעת
3 פסיכיאטרית, על ידי **ד"ר נעה קרת** נטען כי התובעת אינה סובלת מדיכאון או מהפרעת
4 הסתגלות כתוצאה מהניתוחים ולא נקבעה לה כל נכות.
5
- 6 9. נוכח הפערים בחוות הדעת בתחום הנפשי מונתה **ד"ר דורית ריבלין-כרפ** כמומחית מטעם
7 בית משפט, אשר קבעה כי התובעת אינה סובלת מדיכאון, אלא מדובר בתגובה הסתגלותית
8 אצל אישה נרציסטית שמתקשה להשלים עם האכזבה מתוצאות הניתוח. המומחית קבעה
9 לתובעת נכות נפשית בשיעור של 10% לפי סעיף 34 לתקנות המל"ל והוסיפה כי התובעת אינה
10 סובלת מהגבלה כלשהי בעבודה.
11
- 12 10. בנוסף לחוה"ד, התובעת הגישה תצהיר עדות ראשית שלה, של אחיה, של ביתה ר. ושל ביתה
13 י. מטעם הנתבעים הוגש תצהיר הנתבע.
14
- 15 11. בהליך זה התקיימו שלוש ישיבות קד"מ, שתי ישיבות הוכחות (ביום 10 ביולי 2011 וביום 6
16 במרץ 2012). ישיבה אליה זומנו הצדדים ביום 6 בדצמבר 2011 לא התקיימה ונדחתה בבוקרו
17 של יום, מפאת מחלתו של הנתבע. ב"כ הנתבע הודיעה כי הנתבע חולה ולא יוכל להתייצב
18 לדיון. ב"כ התובעת ביקשה כי על מנת שחקירת עדי ההגנה תהיה יעילה הנתבע וד"ר גולן
19 ייחקרו באותו היום, בנסיבות אלו בוטל הדיון ונקבע למועד התואם את יומנו של ד"ר גולן.
20 בישיבה מיום 10 ביולי 2011 נחקרו פרופ' שפיר, אחיה של התובעת, בנותיה של התובעת
21 והתובעת עצמה. בישיבה מיום 6 במרץ 2012 נחקרו הנתבע וד"ר גולן.
22

טענות הצדדים

- 25 12. לטענת התובעת, בוצע על ידי הנתבע ניתוח קוסמטי רשלני, ללא הסכמתה המודעת ותוך
26 פגיעה קשה באוטונומיה שלה. כל אלו הרסו את חייה, ומאישה מלאת שמחת חיים יופי וחוץ
27 הפכה לאישה מצולקת הסובלת מדכאון. לטענת התובעת, הנתבע ייעץ לה לבצע פילינג לפני
28 באמצעות לייזר, לקבלת עור פנים חלק יותר. לדבריו היה מדובר בניתוח של 3 שעות לכל
29 היותר, כאשר למחרת מצבה לא יהיה טוב, אולם לאחר 5 ימים הקילוף ירד לגמרי ותוך מספר
30 ימים תהנה ממראה רען. לטענתה, הנתבע היה משכנע מאוד וסוחרף ולאור הסברים אלו נתנה
31 את הסכמתה לניתוח. במועד הניתוח התבקשה התובעת לחתום על טופס הסכמה נוסף.
32 לטענת התובעת כאשר שאלה את הנתבע על מה היא חותמת, השיב לה כי זו הסכמה לניתוח
33 ומעבר לכך לא הקריא לה, לא הסביר לה, לא נתן לה לעיין בטופס ואפילו את כותרתו לא
34 ראתה. לטענת התובעת, היא בטוחה בנתבע ועל כן חתמה על הטופס בלי שקראה אותו.

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 167776-09 אלמונית נ' לבנברג ואח'

13. לטענת התובעת, הניתוח התארך יתר על המידה והנתבע התלונן בסוף הניתוח כי יצא מותש,
2 כי "פתח וסגר" בלי סוף. התובעת ששבה לאחר 5 ימים לביקורת התלוננה על אסימטריה
3 בפנים. לטענת התובעת, הנתבע ביטל את תלונתה כי "הכל טרי" ואמר שהמצב לא ישאר כך.
4 בנוגע לשקע בסנטר שעליו התלוננה אמר כי יזריק לה משהו. לאחר כמה ימים החלו להופיע
5 על הפנים סימנים חומים, ואח"כ התלוננה התובעת על סימנים לבנים בפנים בצורת שתי
6 וערב. לטענתה, הנתבע מכר לה תכשירים ומשחות שונים אשר לא הואילו כלל.
7
14. לטענת התובעת, פקדה את מרפאת הנתבע פעמים רבות, התביישה לצאת מהבית ונאלצה
8 למרוח מייק-אפ ומשחות שונות, תעסוקה שגזלה ממנה שעות רבות. לאחר שהתובעת ראתה
9 כי חלפו מספר חודשים והמצב לא השתפר, פנתה לייעוץ אצל ד"ר וינקלר שהפנה אותה לד"ר
10 שירי. האחרון, נתן לה משחות אחרות למריחה. לטענת התובעת, כאשר נודע לנתבע על
11 פנייתה למומחים נוספים בתחום כעס עליה מאד. לטענתה, בפגישה נוספת הנתבע צילם אותה
12 והבטיח להתייעץ עם מומחים נוספים ואמר כי יתכן שתזדקק לפילינג חוזר. ד"ר שירי ייעץ
13 לה לא לבצע פילינג חוזר.
14
15
15. התובעת טוענת, כי לא הייתה מבצעת את הטיפול אם היו מיידעים אותה בסיכונים הכרוכים
16 בו, כפי שאלה התממשו. לבסוף, טענה התובעת כי הכרטיס הרפואי שהתקבל לידיה חסר, כן
17 חסרות תמונות שצולמו על ידי הנתבע מאחר והיא זוכרת בוודאות כי צולמה גם לאחר
18 ספטמבר 2005 וכן בדצמבר 2006 ללא מייק-אפ.
19
20
16. לטענתה מאז הניתוח, הידרדר מצבה הנפשי והיא סובלת מדיכאון, מצב רוח ירוד, בכי
21 ותחושה כי חייה התרסקו. לדבריה טופלה בטיפול פסיכיאטרי ופסיכולוגי ובתרופות שונות
22 ונגודות דיכאון.
23
24
17. הנתבע הכחיש את הטענה כי הניתוח בוצע ללא הסכמתה המודעת של התובעת ותוך פגיעה
25 באוטונומיה או ברשלנות. לטענתו, הניתוח נעשה לבקשת התובעת רק לאחר שקיבלה
26 הסברים מלאים ומפורטים ביותר אודות הטיפול שהוא עומד לבצע, סיכונים וסיכוייו. לטענת
27 הנתבע, שבועיים לפני מועד הניתוח הגיעה אליו התובעת לפגישה נוספת, במהלכה הסביר לה
28 את ההליך אותו הוא מתעתד לבצע, הסבר אשר היה מלווה בשרטוט כאשר התובעת ישבה
29 מול מראה על מנת לאפשר לו להסביר לה ולהראות לה בדיוק מה יבוצע. בנוסף, טען כי
30 הסביר לה מה הסיכונים והסיכויים תוך מתן הסברים מלאים ומפורטים כנדרש בהתאם
31 לחוק ולמקובל. לטענת הנתבע, רק לאחר שהתובעת הבינה את כל אשר הוסבר לה, חתמה
32 פעמיים על טופס הסכמה לביצוע ניתוח מתיחת פנים, תיקון עפעפיים ופילינג לייזר - נאות
33 לנתחה. לטענתו, בטופס ההסכמה פורטו בהרחבה תופעות הלוואי לאחר הניתוח, כל
34

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 167776-09 אלמונית נ' לבנברג ואח'

1 ההסברים האפשריים והאפשרות שיהיה צורך להרחיב את הניתוח. לטענתו, התובעת פנתה
2 אליו ביוזמתה, על דעת עצמה בלבד, וזאת לאחר מספר פגישות מקדימות ולאחר שהיה לה
3 זמן לשקול את הטיפול ולקבל החלטה מושכלת. הנתבע מוסיף וטוען כי העובדה שבסופו של
4 יום הניב הטיפול תוצאה שאינה לשביעות רצונה עדיין אין בה כדי ללמד שמלכתחילה לא
5 הייתה מבצעת את הפרוצדורה או על רשלנותו. מדובר באישה מבוגרת שביצעה מספר
6 ניתוחים קוסמטיים גם בעברה ולכן היא מודעת לסיכונים ולסיכויים הכרוכים בביצוע ניתוח
7 קוסמטי על כל המשתמע.

8

9 18. לטענת הנתבע, התובעת נוטה להגזמה בתיאוריה, מעלימה עובדות מהותיות ולא מדייקת
10 בתשובותיה ובגרסתה. הנתבע הוסיף וטען כי פרופ' שפיר, מומחה התובעת אינו מבצע
11 ניתוחים פלסטיים וניתוחי פנים מזה כ-7-8 שנים וכי אינו מכיר את המכשיר עימו עבד וביצע
12 את הטיפול, לכן לא טען לרשלנות בניתוח, אלא רק לסימני פיגמנטציה שהופיעו בפניה של
13 התובעת אחרי הטיפול.

14

15

דיון בשאלת האחריות

16

17 19. הצדדים חלוקים הן בשאלת האחריות וקיומה של רשלנות, שאלת הפגיעה באוטונומיה והעדר
18 הסכמה מדעת והן בשאלת נכותה הרפואית והתפקודית של התובעת והפיצוי שיש לפסוק
19 לתובעת כתוצאה מכך.

20

21 20. הצדדים גם חלוקים בשאלה אילו טיפולים סוכם בין הצדדים כי הנתבע יבצע ? התובעת
22 טוענת כי ביקשה לבצע רק הרמת עפעפיים, מאוחר יותר היא מודה כי "שוכנעה" לבצע
23 החלפת תותב בסנטר ופילינג. התובעת טוענת, כי לא הסכימה וכי לא היתה מודעת לכך שהיא
24 מתעתדת לעבור מתיחת פנים. אין מחלוקת כי התובעת עברה מתיחת פנים, כולל הרמת
25 עפעפיים עליונים, החלפת שתל וקילוף בלייזר של הפנים (ראו חו"ד פרופ' שפיר, עמ' 2).

26

27 21. התובעת חתומה על שני טפסי הסכמה, הראשון מיום 4 מאי 2005 והשני מיום 18 מאי 2005.

28 הראשון - **"טופס הסכמה: ניתוח מתיחת פנים FACELIFT"**. עוד, בטופס הראשון: שני
29 עיגולים בכתב יד מקיפים את הפעולות שיבוצעו **"לאחר בדיקה סוכם על ביצוע מתיחת**
30 **הפנים ... תיקון העפעפיים"** כן, הוסף בכתב יד **"Full face laser peel"**. **השני** - שני
31 עיגולים בכתב יד מקיפים את הפעולות שיבוצעו **"לאחר בדיקה סוכם על ביצוע מתיחת**
32 **הפנים** - **צואר** (מיקומו של העיגול אינו ברור דיו - האם בוצע על צוואר או גם על מתיחת

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 167776-09 אלמונית נ' לבנברג ואח'

1 פנים - ס.ר.ז.).... תיקון העפעפיים" כן, הוסף בכתב יד "Full laser peel". התובעת טוענת
2 כי לא קראה את המסמכים לפני שחתמה עליהם.

האם התרשל הנתבע בביצוע הטיפולים?

3
4
5
6 22. פרופ' שפיר מסכם את חוה"ד וקובע כי בעקבות ניתוח הפנים וטיפול הלייזר נותרו פניה של
7 התובעת מצולקים. בחוה"ד התייחס פרופ' שפיר לצלקות על הלחיים, תוצאת טיפול הלייזר
8 "על כל שטח שני הלחיים צלקות בממדים שונים ובצורות שונות, חלקן הגדול בצורת עיגול-
9 ריבועים בקוטר של כ- 8 מ"מ כל אחד. הן בהירות ומכתימות העור בחלקו בצורת "סדין
10 משבצות" כן התייחס לצלקות בצידי הפנים והסנטר "צלקות בהירות מצבע העור בקדמת
11 קו השיער מאזור הצדעות ועד קדמת האוזניים. תחת הסנטר צלקת רוחבית באורך 4 ס"מ,
12 לא סמטרית במהלכה, חלקה מעט שקוע." - תוצאת ניתוח מתיחת הפנים והחלפת השתל.
13 פרופ' שפיר אינו טוען במסגרת חוה"ד כי נגרמה לתובעת אסימטריה בפנים כתוצאה
14 מהניתוח.

15
16 23. פרופ' שפיר קובע כי הצלקות והשינויים בגוון עורה של התובעת "הינה תופעה מוכרת, אך
17 במקרה שלפנינו היא חמורה במיוחד. היא צפויה יותר אצל כהי עור, והתובעת, אף כי עורה
18 אינו כהה במיוחד, מוצאה הגנטי תימני ותגובותיה תהינה בהתאם." בנוסף, קבע המומחה כי
19 ביצוע הקילוף בחודש מאי "אינו חכם" מכיוון שקרינת השמש גורמת להתפתחות פיגמנטציה
20 בעור המתחדש.

21
22 24. בחקירתו הנגדית, הוסיף כי קילוף הלייזר מבוצע על ידי מחשב. כאשר כוון המכשיר ל"מגע
23 נוצה" המדובר בחשיפה בעוצמה נמוכה ולכן הודה כי תופעת הפיגמנטציה הינה סיבוך של
24 הטיפול וכי "אינו יודע מה הסיבה שגרמה לזה". בדיון מיום 10 יולי 2011 (עמ' 9 שורה 27-
25 28). פרופ' שפיר הודה והבהיר כי אינו מתייחס לניתוח מתיחת הפנים, "מבחינת הניתוח לי
26 לא היו טענות." (שם, שורה 23) וכן כי הניתוח השיג את מטרותיו (שם, שורה 25).

27
28 25. ד"ר גולן בחו"ד, טוען כי אין כל בסיס לטענה בדבר אסימטריה בפנים, מלבד האסימטריה
29 הקיימת אצל כל אדם. עוד נטען כי הפיגמנטציה הינה סיבוך ידוע בפעולות של קילוף עור
30 הפנים באמצעות לייזר. אשר, למרות שבוצע כראוי גרם לאותה חוסר אחידות. לצלקות
31 הניתוחיות נטען כי הן סבירות והיו צפויות מראש.

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 167776-09 אלמונית נ' לבנברג ואח'

1 לטענת התובעת, הנתבע התרשל בעת שימוש במכשיר הלייזר - בחוזק, במספר הפעמים שעשה
2 בו שימוש ובזמני החשיפה של עור הפנים. בגיליון הניתוח (נ/11) נרשם **FULL FACE**
3 **LASER Feather touch 33 wt**. לא נרשם כמה פעמים עבר הנתבע עם המכשיר על פניה
4 של התובעת ובאיזו עוצמה.
5

6 הנתבע בתצהירו הצהיר על פרטי השכלתו ונסיונו. לדבריו, סיים לימודיו בשנת 1983 ובשנת
7 1994 סיים התמחות בכירורגיה פלסטית. לטענתו בשנת 1996, עבר קורס בינלאומי לקילופי
8 עור בלייזרים, בחומצות ובטיפולים בסיבוכים לאחר הטיפולים הנ"ל, עם התמחות מיוחדת
9 לקילוף בכהי עור. לטענתו הוא מרצה בתחום ונוסע להשתלמויות וכנסים מספר פעמים בשנה
10 (סעיף 2 לתצהיר). עוד, מסר בעדותו כי מלבד הליך זה היה מעורב בתביעת רשלנות אחת בכל
11 שנותיו כרופא.

12
13 28. עוד בתצהירו התייחס למהלך הניתוח:

15 "מהלך הניתוח היה תקין, בדיוק כפי שתוכנן עובר לניתוח ולא
16 הופיעו סיבוכים כלשהם בזמן הניתוח. הקילוף בוצע באמצעות
17 מכשיר לייזר מסוג **co2laser** של חברת "תעשיות לייזר", המכשיר
18 היה תקין והינו המקובל לביצוע טיפולים מסוג זה. עוצמת ההבזק
19 כוונה על ידי **feather touch** ובוצע מעבר אחד על פניה של התובעת
20 עם מכשיר הלייזר."
21 (סעיף 21 לתצהיר)

22
23 הנתבע נשאל בחקירתו הנגדית כמה פעמים חזר עם הלייזר על הפעולה:

24
25 "כשאתה מרים מתלה של עור, עור שומן, אתה מרים למעלה באזור
26 הזה יש לו אספקת דם מועטת יותר לכן אתה יכול לעשות רק פעם
27 אחת, אתה לא יכול לעשות פעמיים, עושים סיבוב אחד של לייזר
28 וזהו. כתוב **full face lesar** אפשר לעשות רק פעם אחת. מכיון שזה
29 גיליון ממוחשב, הוציאו דרך מחשב ואני לא כותב ביד, עובדה שיש
30 כמה לייזרים, יש כמה סוגים של לייזרים, אני הוספתי "נגיעת
31 נוצה" 33 ואט ... לא היה כתוב בגיליון. אבל עושים את זה פעם אחת
32 חד משמעית, אלא אם אתה מתאבד שיעי."
33 (עמ' 51 ש' 14-9)

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 167776-09 אלמונית נ' לבנברג ואח'

1
2 הנתבע נשאל: " נכון שעוצמת כל הבזק ומשך הפעלה של כל הבזק קובעים את עומק
3 הקילוף?" והשיב על כך:

4
5 "כן, אבל אני אסביר. למכשיר הזה יש סקר. אתה אומר למחשב מה
6 אתה רוצה, איזה סוג, נוצה, משי... או לעשות חורים וכולי, למכשיר
7 הזה יש 3 סוגים של ידיות ולא משנה איזה ידית זה רק משנה את
8 קוטר של ההבזק. המחשב נותן לך את העוצמה שצריך לעבוד בה,
9 הוא לא יכול לתת עוצמה גבוהה יותר אבל אם אתה עובד על נמוך
10 שמים את הנתון שרוצים ואז המכשיר נותן את העוצמה. ...
11 ש. בגיליון הניתוח לא מצויין דגם המכשיר איתו בצעת את הניתוח?
12 ת. אני מסכים, אבל לכן כתבתי בכתב יד את סוג הלייזר שאני
13 השתמשתי כי הוא לא היה רשום על הטופס הממוחשב. אני לא
14 רושם דגם של מכשיר, תשאלו איש מקצוע מה זה "מגע נוצה" והוא
15 ידע. אין הרבה חוכמות, אין מגע נוצה של משהו אחר".
16 (עמ' 51 שורה 10-27).

17
18 29. פרופ' שפיר בחוות דעתו קובע:

19
20 "מי שלא נכח בעת הפעולה אינו יכול לומר מדוע בדיוק נותרות
21 צלקות אלו במקרה הספציפי. מכשיר הלייזר הספציפי בו השתמש
22 המנתח הינו מכשיר לייזר הפועל על גז – זו תחמוצת הפחמן. פעולתו
23 תלויה בעוצמה של כל הבזק המופק מהמכשיר ומשך הפעולה של כל
24 הבזק. כך נקבע עומק הקילוף. מדד נוסף הוא מספר הפעמים בהם
25 חוזרים על הפעולה בכל נקודה על העור. כאשר כל אחד מהמדדים
26 הללו אינו מכוון כראוי למקרה עצמו, לעומק הקילוף שנדרש, יתכן
27 וההבזק חזק מידי, ומקלף השכבה העליונה של העור בעומק רב
28 מידי. קילוף ככל שהוא עמוק יותר, הסכנות הכרוכות בכך גדולות
29 יותר ובעיקר אלו של הצלקות."
30 (עמ' 4)

31
32 פרופ' שפיר בחוות דעתו אינו מספק הסבר לצלקות שנתרו על פניה של התובעת. הוא אינו
33 טוען לרשלנות ומתמקד במוצאה וגוון עורה של התובע ולא בטיפול עצמו. בהתאם לחוות

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 167776-09 אלמונית נ' לבנברג ואח'

1 דעתו, צלקות יכולות להופיע בהשפעת ההבזק המופק במכשיר ובמספר הפעמים בהם חוזרים
2 על הפעולה. פרמטרים שלא פורטו כאמור בדו"ח הניתוח.

3
4 בחקירתו נשאל פרופ' שפיר על ידי בית המשפט האם אין כאן רשלנות:

5
6 **"אני משיב שלא ניתן לדעת מה הסיבה שגרמה לזה, לפעמים זה יכול**
7 **להיות שמפעילים את המכשיר בעוצמה גבוה יותר, תלוי במשך זמן**
8 **החשיפה לקרן, ובמס' הפעמים שעוברים על אותו מקום. אבל, יכול**
9 **להיות שעושים בעוצמה נמוכה ועוברים פעם אחת וזה קורה".**

10
11 פרופ' שפיר מסביר כי אם המכשיר כוון "למגע נוצה" אז זה קובע שלא יהיה משך זמן ממושך
12 מידי. פרופ' שפיר הודה כי לא השתמש במכשיר זהה וכי אינו מכיר אותו (עמ' 10 שורה 4-2,
13 10).

14
15 30. ד"ר גולן בחוות דעתו טוען :-

16
17 **"הסיבה להופעת הפיגמנטציות אצל התובעת איננה ידועה. על פי**
18 **האינפורמציה בגיליון החולה כל פעולותיו של המנתח בוצעו כהלכה**
19 **ולא הופיעו סיבוכים כגון זיהום קשיי ריפוי אשר עלולים היו לגרום**
20 **להופעה של פיגמנטציות. הקילוף בוצע במכשיר לייזר מקובל והיה**
21 **שטחי (מעבר אחד בלבד)".**
22 (עמ' 3 לחו"ד).

23
24 ד"ר גולן אישר בחקירתו הנגדית כי על סמך גיליון הניתוח לא ניתן לדעת מה היה משך
25 הפעולה של כל הבזק וכמה פעמים חזר הנתבע עם הלייזר בכל נקודה ובאיזה מכשיר הנתבע
26 השתמש. כמו כן, הסכים כי עוצמת כל הבזק ומשך הפעולה הם אלה שקובעים את עומק
27 הקילוף. (עמ' 63 שורה 31-24, עמ' 64 שורה 3-2).

28
29 31. כעולה מגיליון הניתוח: "החולה על השולחן 8: 25, התחלת הרדמה 8: 30, התחלת הניתוח
30 8: 50. (עמ' 8). מועד סיום הניתוח לא נרשם בעמוד זה על אף שישנו "מקום" בטופס לרישום.
31 בעמ' 12 – דיווח סיעודי שם נרשם 7: 50 קבלה והגעה להתאוששות 15: 40. כעולה, הניתוח
32 ערך כ- 7 שעות. התובעת טוענת שנמסר לה על ידי הנתבע שהניתוח יימשך 3 שעות בלבד. ד"ר
33 גולן התבקש להעריך משך זמן של ניתוח דומה תשובתו היתה "כ- 4 שעות קצת יותר קצת
34 פחות" (עמ' 63 שורה 23).

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 167776-09 אלמונית נ' לבנברג ואח'

- 1 כאמור, לא נמצא פירוט בדו"ח הניתוח לטיפול הלייזר, אולם הוצג הגיליון הממוחשב ונמסר
2 הסבר מדויק של הנתבע למהלך רגיל ואופייני של טיפול מסוגו. שני המומחים אינם מכירים
3 את המכשיר בו בוצע הטיפול והעדויות הרלבנטיות היחידה היא זו של הנתבע. ברם, גם מומחה
4 הנתבע, (עמ' 63, ש' 24-31) מודה כי עיון בדו"ח הניתוח אינו משקף את אופן ומשכה של
5 הפעולה.
6
- 7 32. כידוע, עפ"י ההלכה ניתן להעביר את נטל ההוכחה אל כתפי הנתבע, מקום בו הוכח כי היעדר
8 רישום אשר יכול היה לשפוך אור על נתונים הצריכים לתביעה, גרם או יכול היה לגרום לנזק
9 ראייתי לתובע (ראו למשל ע"א 6160/99 נתן דרוקמן נ' בית החולים לניאדו, פ"ד נה (3) 117,
10 ע"א 1/01 מרדכי שי שמעון נ' קופת חולים של ההסתדרות פ"ד נו (5) 502).
11
- 12 33. בעניין העברת נטל ההוכחה טוענת התובעת גם לתחולת הכלל "הדבר מעיד על עצמו", עפ"י
13 סעיף 41 לפקודת הנזיקין, תשכ"ח-1968. לטענתה, מתקיימים התנאים הקבועים בסעיף:
14 התובעת לא יכלה לדעת מה היו הנסיבות אשר גרמו לנזק; היא לא קיבלה הסברים כלשהם
15 בדבר הסיכונים האפשריים מהטיפול, ואף הובטח לה כי אחוזי ההצלחה הינם מירביים;
16 המכשיר אשר באמצעותו בוצע הניתוח היה בשליטתו המלאה והבלעדית של הנתבע; לכן
17 ביקשה לקבוע כי המסקנה אשר יותר מתיישבת עם נסיבות המקרה, היא כי הנתבע לא נקט
18 זהירות סבירה ולכן מועבר נטל ההוכחה אל כתפי הנתבע, אשר לטענתה לא עמד בו.
19
- 20 34. בעניין החסר ברישום, טוען הנתבע כי הרישומים ודו"ח הניתוח שנערכו על ידו עונים על
21 הסטנדרטים הרפואיים המקובלים ואין לצפות מרופא סביר לרשום כל ביקור וביקור. בנוסף,
22 הבהיר כי בטרם מחליט החולה לעבור את פרוצדורה המוצעת, אינו מנהל רישום מדוקדק –
23 הסבר אותו קיבלתי, במיוחד נוכח היקף הפציינטים המגיעים ליעוץ ובסופו של יום אינם
24 מגיעים לקבל את הטיפול. גם כאשר קיים חסר או ליקוי ברישום, מועבר נטל ההוכחה לנתבע
25 אך ורק לגבי העובדות השנויות במחלוקת אשר יכלו להתברר מהרישום הרפואי בע"א
26 8151/98 ביאטריס שטרנברג נ' ד"ר אהרון צ'צ'יק, פ"ד נו (1), 539, שם התקבל ערעור על
27 פס"ד של ביהמ"ש המחוזי, אשר בהעדר רישום מספיק, התבסס על התרשמותו החיובית
28 מהנתבע, נקבע כי אין בכך די להרמת הנטל. בע"א 6330/96 אורנה בנגר נ' בית החולים הכללי
29 ע"ש ד"ר הלל יפה, פ"ד נב (1), 145, התקבל ערעור על פס"ד של ביהמ"ש המחוזי, אשר נוכח
30 חלוף 9 שנים ממועד האירוע ועד הגשת התביעה לא יוחס המשקל לכך שלא נשמרו על ידי
31 ביה"ח שני מסמכים אשר היו עשויים לשפוך מידע רב ערך על נסיבות המקרה ובכך היה כדי
32 להעביר הנטל להוכחת העדר הרשלנות לביה"ח.
33

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 167776-09 אלמונית נ' לבנברג ואח'

- 1 35. לטענת הנתבע, די ברישום ובעולה מגרסתו כדי להוכיח כי הטיפול בוצע באופן ראוי וכי לא
2 התשלם בביצועו. בענייננו, מכרטיסה של התובעת, השרטוט, טפסי ההסכמה ודו"ח הניתוח
3 עולה פירוט מלא ורלבנטי לפעולות שבוצעו על ידי הנתבע. הנתבע הסביר מה משמעות
4 הרישום שהוסיף בכתב ידו, על גבי טופס חדר הניתוח. המדובר בטופס ממוחשב, בו יש לסמן
5 את הפעולות שבוצעו. אין בו רישום ופירוט לפילינג שבוצע ולרמת החשיפה ולמידתה. לכן,
6 התובע הוסיף זאת, בכתב ידו (צורף נספח ה' לתצהיר התובעת). שני המומחים אישרו כי "מגע
7 נוצה" והציון של "33 וואט" מעידים על רמת חשיפה נמוכה ביותר. הנתבע הסביר והעיד כי
8 הפעולה יכולה להתבצע רק פעם אחת.
9
- 10 36. ממכלול הראיות, חו"ד הצדדים וחקירות המומחים, עולה כי גם מומחה התובעת אינו טוען
11 לרשלנות כלשהיא בביצוע הטיפולים לתובעת. עולה באופן ברור כי הצלקות בצידי הפנים,
12 הינן תוצאה מתבקשת, סבירה ואופיינית לניתוח מתיחת פנים. היפר הפיגמנטציה בלחיה של
13 התובעת הינה אחת מהסיכונים הכרוכים בטיפול הלייזר. חומרת התופעה במקרה של
14 התובעת נובעת, לדעת פרופ' שפיר ממוצאה וגוון עורה ויתכן אף מחשיפה מוגברת לשמש. גם
15 ד"ר גולן מסכים כי התופעה נעוצה בגוון עורה ומוצאה. אולם, לדעתו אינה חורגת באופן ניכר
16 מהמקובל.
17
- 18 37. לפיכך, אני קובעת כי **לא הוכחה רשלנות בטיפולים שבוצעו על ידי הנתבע**. לא הוכחה
19 אסימטריה, לא הוכח "שקע" בסנטר וכן לא הוכח כי טיפול הלייזר היה רשלני.
20
- 21 **אילו טיפולים הסכימה התובעת לבצע? האם הסכימה לביצוע מתיחת הפנים ?**
22
- 23 38. אין מחלוקת כי התובעת פנתה לנתבע לייעוץ עפעפיים לקראת חתונת ביתה אשר הייתה
24 מתוכננת לחודש וחצי לאחר מכן. התובעת נדרשה למלא טופס ובו פרטיה האישים, על גבי
25 טופס שנמסר לה במרפאה (נ/1). בשאלה לגבי ניתוחים בעבר סימנה V והוסיפה "ורידים
26 ברגליים". התובעת לא הצהירה כי ביצעה ניתוחים קוסמטיים קודמים של הרמת סנטר,
27 שאיבת שומן וניתוח להקטנת חזה וכן לא ציינה כי נטלה בעבר כדורי הרגעה.
28
- 29 39. אין מחלוקת בין הצדדים, כי בשל החתונה שהייתה צפויה להתקיים בסמוך לפגישה
30 הראשונה, הוסכם לדחות את מועד הניתוח לאחר החתונה, לאור תופעות הלוואי הצפויות. כן,
31 הוסכם כי עד לניתוח, הנתבע יבצע לתובעת טיפול בבוטוקס שישפר באופן זמני את מראה
32 הגבות והעפעפיים. במועד זה עולה כי טרם הוצע לתובעת טיפול פילינג הפנים בלייזר. (אין
33 לתובעת טענות לטיפול הבוטוקס ולכן לא אדון בו).
34

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 167776-09 אלמונית נ' לבנברג ואח'

40. התובעת שבה אל הנתבע לפגישה שלישית בליווי אחיה. במועד זה גילתה התובעת לנתבע כי עברה ניתוח קוסמטי בסנטר אותו ביצעה בשנת 1990 אצל ד"ר גולן (מומחה הנתבע). הנתבע במעמד זה הציע לתובעת לבצע פילינג פנים באמצעות לייזר, מאחר ובמילא היא נכנסת לניתוח בהרדמה וזו פרוצדורה שאותה הוא מבצע כדבר שבשגרה. התובעת ואחיה העידו כי הופתעו מההצעה, בשל מצבו המצויין של עור הפנים של התובעת, אשר גם הנתבע, לטענתם החמיא לה עליו. מתצהיר התובעת עולה כי שאלה במעמד הפגישה את הנתבע **"במה זה כרוך?"**, ביקשה לראות תמונות **"שאלתי אותו אם הוא יכול להראות לי תמונות"** והוצגו לה תמונות של נשים שעשו את הטיפול בלייזר, לרובת תמונה של מישהי שצולמה כשבועיים לאחר הטיפול ושבה לעבודתה. (סעיף 6 לתצהיר התובעת). הנתבע לא הכחיש את נסיבות הפגישה כפי שתוארו על ידי התובעת ואחיה.

41. בפגישה זו הנתבע דן עם התובעת לגבי שיפור מראה פניה ובמועד זה, בהתאם לטענת הנתבע **אותה קיבלתי**, הציע לתובעת לעבור ניתוח למתיחת הצוואר ומתיחת רקמות הפנים ופילינג וכך בתצהירו :

"במועד זה קיבלה התובעת הסברים מלאים ומפורטים בדבר הניתוח שהוצע על ידי ולאחר ששקלה את הסברי, הביעה נכונות עקרונית לעבור את הניתוח של העפעפיים העליונות והגבות, לרבות הרמה של הפנים, שיפור מראה הצוואר על ידי שאיבת שומן ותפירת השרירים וכן כי יוחלף הסיליקון שהיה בסנטרה של התובעת שנים רבות. כמו כן דיברנו על כך שבאותו ניתוח יבוצע גם טיפול לייזר Peeling (קילוף שטחי) של הפנים על מנת לשפר את מירקם עור הפנים. למען הסר ספק, ברצוני להדגיש כי באותו מעמד קיבלה התובעת הסברים מלאים ומפורטים בדבר הניתוח אותו עתידה הייתה לעבור, כמו גם בדבר האפשרויות השונות ובדבר הסיכונים, הסיכונים והתופעות הלוואי העלולות להתרחש. ההסבר שקיבלה התובעת כלל את האפשרות של התכהות של העור (היפר-פיגמנטציה), הלבנה של העור (היפו-פיגמנטציה), צלקות או סימנים של לייזר על הפנים (לייזר מרבליזשין)".
(סעיף 11-13 לתצהיר הנתבע).

42. הנתבע בתצהירו מסביר כי בשלב זה נתן לתובעת לשקול את הניתוח בשנית ולא החתים אותה על טופס הסכמה: **"אדגיש, כי כהרגלי, לא סיכמתי עם התובעת אופרטיבית על ביצוע**

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 167776-09 אלמונית נ' לבנברג ואח'

1 הניתוח כבר במועד זה אלא ביקשתי ממנה לחשוב על הדברים ולשקול אותם בשנית ולשוב
2 אלי פעם נוספת אם תחליט שמעוניינת לעבור את הניתוח". (סעיף 14 לתצהיר).

3
4 הנתבע בחקירתו הנגדית התייחס להסברים שניתנו לתובעת:

5
6 "היו עוד פגישות אבל אלה היו סתם שיחות שלא היו מתועדות. אני לא
7 מתעד מה אמרתי לה. לגבי זה שהיא קבלה הסברים מפורטים יש לי
8 את התאריך המדויק. כשהיא באה ב 4.5.05 זו היתה השיחה בה
9 ישבתי והסברתי לה הכל, זו שיחה בת שעה. ישבנו ודיברנו והסברתי
10 לה ונתתי לה דפי הסבר מה לעשות ואיך מטפלים בעור הפנים וזו
11 היתה שיחה בת שעה, והסברתי לה הכל לגבי הניתוח עצמו."

12
13 ובהמשך:

14
15 ש. זה היה לפני הבוטוקס?
16 ת. לא, אבל ברגע שאישה מחליטה לעשות ניתוח היא הולכת הביתה
17 וחושבת על זה, ואז היא חוזרת ואומרת לי כן, או מתקשרת ואומרת כן
18 ואנו יושבים לשיחה בת שעה לפני הניתוח, ואז אני משרטט ומסביר
19 ומראה לה ומצלם אותה ועושה הכל. זה היה ב 4.5.
20 ש. איך אתה אומר לנו שהיא מרימה לך את הטלפון כדי לקבוע את
21 הפגישה ב-4.5 לאחר שהיא מסכימה?
22 ת. לא, זה היה לאחר שהיא חשבה על זה. היה זמן בין החתימה שלה
23 על הסכמה לניתוח ובין הניתוח עצמו ואז אני מחתים על עוד טופס
24 אחד ויש מרווח עצום שבו היא יכולה לחשוב ולהתחרט עד הניתוח ואז
25 אני מחתים אותה שוב ביום הניתוח עצמו. אני חושב שעשיתי כל דבר
26 הכי סביר שיכולתי לעשות. הכל מתועד."

27 (עמ' 43 שורה 16-2)

28
29 43. הנתבע העיד לגבי ההסברים שהוא נותן ללקוחותיו, ועל כך שהוא יושב עם המטופלת עם
30 מראה ולוקח דף עם תווי הפנים (נ/2) ומשרטט עליו ומסביר ללקוחה מה הוא הולך לעשות:

31
32 "אני מעמיד את המטופלת לפניי, אני מסתכל עליה וניגש אליה ובודק
33 אותה, פיזית עם הידיים על הפנים, וכל דבר אני משרטט על הדף הזה
34 (בית משפט נ/2). אני אומר לה תעמדי מול המראה ואני מחזיק את הדף

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 167776-09 אלמונית נ' לבנברג ואח'

1 ואני אומר לה בואי אני אראה לך מה שרטטתי ומה אני הולך ורוצה
2 לעשות לך. אני מרים ממש את הרקמות ומדגים לה איך אני הולך
3 לעשות את זה בדיוק ומסביר איך אני מותח, איפה יהיה החתך, איך זה
4 יראה לאחר הניתוח ע"י המתיחה, לאחר מכן אני מעמיד אותה מול
5 הדלת שלי ומצלם אותה. מכל הזויות ולאחר מכן אני מושיב אותה על
6 הכסא מולי ומספר לה איך היא נכנסת לחדר ניתוח ומי ישכיב אותה
7 שם, אני בדברים מסביר ממש בפירוט. כשהיא תתעורר היא תהיה
8 חבושה והעיניים שלה יהיו סגורות ואני אומר לה מתי לבוא, ולמחרת
9 אני בא ומשחרר אותה ו-5 ימים לאחר הניתוח היא נפגשת איתי והיא
10 מקבלת ממני שיחת טלפון כל יום עד שהיא נפגשת איתי, שבו אני שואל
11 אותה על מצבה והאם הכל בסדר ואיך היא מרגישה. אני מסביר לה לפני
12 זה על נושא הפילינג ואני אומר שהפנים יהיו נפוחות, ואדומות וזה יראה
13 כמו הצרות שלי ושלה ביחד.... והיא מקבלת דף הסבר מיוחד שהיא
14 קבלה אותו וכתוב מה לעשות ומה למרוח על הפנים מים וחומץ, זה דף
15 סטנדרטי מודפס שכל אחת מקבלת. לאחר שאני מסיים את זה אני
16 שואל אותה האם יש לה שאלות, שנגמרו השאלות אני מגיש לה את הדף
17 ואני מבקש ממנה לחתום ואני מסביר לה על מה היא חותמת, זה הליך
18 שאני עושה לכל מטופלת שלי."

(עמוד 44 שורה 11-27).

44. הנתבע בחקירתו הנגדית התייחס גם להסברים הניתנים על ידו לעניין הסיכונים הכרוכים
בניתוח:

21 "אני יושב ומסביר לה את ההסברים של הבעיות הכרוכות בהרדמה
22 כללית ואני מסביר שזה תהליך בטוח ותהליך שאין בו כמעט סיכונים
23 וגם שמרדים יבדוק אותה לפני הניתוח, הוא בודק את הבדיקות שלה
24 כמו שאני בדקתי ויגיד שהכל בסדר ויעשה את הניתוח. ואז אני מסביר
25 לה על הבעיות שיכולות להיות לאחר הניתוח ואני מחלק זאת למספר
26 חלקים – אני מדבר על נושא צלקות והצטלקויות, אני מדבר על נושא
27 צלקות קלואידיות, (לשאלת בית המשפט לרוב מקדימה אין אבל
28 לפעמים יש מאחורה), אני מדבר על נושא של פגיעות עצביות שמטריד
29 לרוב את האישה, ומסביר מה הסכנות הכרוכות בכך אם אתה פוגע בעצב
30 וכולי, אני מדבר על זה שאני מרים לה את השרירים ומקבע אותם באזור
31
32
33

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 167776-09 אלמונית נ' לבנברג ואח'

1 הלחיים אני מדבר על הצוואר, ואני מדבר מה אני עושה עם השרירים
2 של הצוואר ואיך אני מקבע אותם."
3 (עמ' 45 שורה 19-27)

4
5 45. לתיעוד הפגישות הנתבע השיב כי אינו מתעד כל דבר ומתחיל לתעד רק לאחר שהלקוחה
6 בחרה להינתח וממועד הניתוח:

7
8 "אין עוד מסמכים חד משמעית. כשאני יושב בשיחות עם אנשים אני לא
9 כותב כל דבר, ברגע שאני קובע ניתוח ואני יושב לשיחה לגבי הניתוח יש
10 הסברים וניירות אבל אני לא כותב לאחר כל פגישה סתם דברים".
11 (עמ' 42 שורה 28-30).

12
13 "ת. הפגישה שהייתה לנו היא הפגישה המסכמת לפני הניתוח הפגישה
14 שבה ישבנו ושרטטנו וצלמנו... זו הפגישה ב 4.5 הסופית.
15 ש. היא אמרה שהיא הולכת לחשוב על זה. איפה יש לך רישום של
16 סיכום של "הצעתי לה א-ב-ג תשקול ותחזור" למה אתה לא מתעד מה
17 הסברת והמלצת?
18 ת. כי אני לא מתעד פגישה זו, לפעמים אני מציע ולא חוזרים אלי. אני
19 כותב ברגע שאומרים שרוצים את הניתוח אז אני יושב ומתעד הכל.
20 מצלם ומסביר.
21 ש. אתה אומר שהצעות שלך והמלצות שלך לטיפול אותם אתה לא
22 מתעד?

23 ת. כמעט ולא.
24 ש. איך אתה מסביר את זה שלאחר הניתוח אנו מוצאים בכרטיס
25 הרפואי לפחות 4 רישומים הכוללים הצעות תוכנית – הצעתי לה
26 והמלצתי לה... מפנה לרישומים.

27 ת. כי זה לאחר הניתוח ואני מתעד את זה. ... כי לפני ניתוח ההסברים
28 שלי הם על הטפסים ועל הניירות ואני מראה להם, זו הפגישה הסופית
29 כי בפגישות לפני זה אני לא מתעד. אני פוגש עשרות אנשים במשך שבוע
30 ומאות אנשים והרבה אנשים שבאים אלי שואלים שאלות ואני לא יושב
31 ומתעד את זה, אני לא צריך לעשות את זה.

32 ש. שאלת ב.ה. - ולאחר הניתוח?
33 ת. ברגע שהיא עשתה ניתוח זו האחריות שלי, אני מתעד הכל, אני כותב
34 מה שאני עושה לכל בן אדם. ...

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 167776-09 אלמונית נ' לבנברג ואח'

- 1 **כי עניתי שהרבה אנשים מקבלים ממני עצות ואני לא מתעד את זה, רק**
2 **לאחר שמישהו עובר אצלי ניתוח ומחליט לקבל טיפול אני מתעד."**
3 (עמוד 47 לפרוטוקול).
4
- 5 46. התובעת בתצהירה מתייחסת לפגישה נוספת בין הפגישה השלישית בליווי אחיה לבין מועד
6 הניתוח (סעיף 7 לתצהירה). אולם, היא אינה מפרטת את תוכן הדברים שנאמרו בפגישה
7 הייעוץ.
8
- 9 47. התובעת טענה כי דף השרטוט של פניה, מיום 4.5.2005 (נ/2) לא נעשה בנוכחותה (להלן:
10 "השרטוט"). בשרטוט רשם הנתבע בסוג הטיפול: "FACE LIFT" הנתבע הקריא ותירגם
11 לבית המשפט (עמ' 47 שורה 22) את המילים שמצוינות על גבי השרטוט ליד כל איבר בפנים
12 ובהם: "הורדת עודפי עור" (מצויין בעפעפיים) "גבות מרים" (מצויין מעל הגבות ובמצח,
13 סימון של בלוטות הרוק) "לייזר" על הלחיים, "שאיבת שומן" ליד הצוואר, "פרוסטוזיס" ו-
14 "פוליקישן".
15
- 16 48. התובעת טוענת כי השרטוט לא נערך בנוכחותה, לדבריה הוא כתוב בלועזית ומדובר במסמך
17 פנימי. כך היא התייחסה לשרטוט בחקירתה הנגדית:
18
19 "לא. לא ראיתי את השרטוט שצורף לתצהירו של התובע מעולם, לא
20 נעשה שרטוט כזה לפני. לא הייתה מראה, אני זוכרת שאמרו לי
21 "תחתמי" שאלתי "על מה לחתום"? היינו כבר חברים בהרגשתי... זאת
22 לא הייתה פגישה של הסברים, ידעתי שאני באה להרמת עפעפיים,
23 להחלפת סנטר ולפילינג. ואז דיברנו והוא אמר לי שאחרי הפילינג אני
24 אראה כמו הצרות שלי ושלו ביחד..."
25 (עמוד 25 שורה 4-8).
26
- 27 התובעת העירה כי בתשריט לא מצויין החלפת סנטר כמו גם בגיליון הניתוח (עמ' 56). אולם,
28 אין מחלוקת כי הסכימה להחלפת הסנטר.
29
- 30 49. כשנשאל פרופ' שפיר לגבי טענת התובעת שלא ראתה את השרטוט השיב: "היא לא אמרה לי,
31 כי זה לא רשום בתצהיר" (עמ' 6 שורה 8). עיון בחוות דעתו של פרופ' שפיר מעלה כי התובעת
32 ידעה על השרטוט ואף קיבלה אותו, היות והשרטוט היה ברשות המומחה בעת כתיבת חוות
33 הדעת והוא אף התייחס אליו בחוה"ד:
34

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 167776-09 אלמונית נ' לבנברג ואח'

1 "בביקור הנוסף, שנערך, כאמור, כ- 3.5 חודשים לאחר המפגש הראשון
2 המנתח צייר על דף אשר יתבצע: מתיחת הפנים, שאיבה מהצוואר
3 ותפירה שרירי הצוואר. מהציור שצייר בעת היותה במרפאה אני למד כי
4 תכנן גם להרים את הגבות וכן לבצע קילוף בלייזר של עור הפנים"
5 (עמוד 4 לחו"ד).
6

7 כאמור חוות הדעת נכתבה ביום 22.12.2008, עוד לפני הגשת התביעה ולפני הליך גילוי
8 המסמכים.
9

10 50. מעדויות התובעת עולה כי האסטטיקה היתה מאוד חשובה לה. התובעת העידה שרצתה לשפר
11 את מראה הפנים שלה. התובעת ביצעה במהלך חייה מספר ניתוחים קוסמטיים ולכן אני
12 מתרשמת כי הייתה לה נכונות לעבור ניתוחים נוספים ובלבד שתשפר את מראה הפנים שלה.
13 אחיה של התובעת העיד כי לא הייתה מרוצה מהסנטר שלה ובעדותו אף ציין כי הנתבע חשב
14 לנתח את הסנטר בזמן שעושים "הכל". והוסיף בעדותו, שהנתבע אמר שהסנטר של התובעת
15 עקום ולכן "בזמן שעושים הכל" אז כדאי לעשות גם את הסנטר. כשנחקר האח לכוונתו
16 במילה "הכל" השיב כי עד לפני מספר ימים כלל לא ידע שהתובעת ביצעה מתיחת פנים ו"אין
17 אפשר למתוח משהו שהוא פנטסטי." (עמ' 14 שורה 5).
18

19 האח חזר והעיד כי לתובעת היה עור של תינוקת ושכולם היו מתלהבים ממנה ותמיד דיברו
20 עליו וזה היה הסמל המסחרי שלה. (שם, שורה 22-20). בתה של התובעת ר. טענה שלא ידעה
21 שאמה הולכת לעשות מתיחת פנים. לטענתה היה לאמה עור פנים מדהים ואם הייתה שומעת
22 שהרופא מייעץ לה לעשות מתיחת פנים הייתה אומרת לה להחליף רופא. לעניין הפילינג
23 הוסיפה: "פילינג זה דבר אצל הקוסמטיקית אנשים עושים, הוא אמר זה משהו שאני עושה
24 ביום יום, זה דברים ששמעתי ממנה". (עמוד 19 שורה 21-18). כשהסבירה למה התובעת
25 עשתה את הפילינג "כי הוא אמר שהוא ישמר וישפר את העור". (שם, שורה 23).
26

27 טענת התובעת ובני משפחתה כי עורה של התובעת היה כמו של תינוק, עור פנים מדהים ולכן
28 לא הגיוני שרצתה לבצע ניתוח מתיחת פנים אינה מתיישבת גם עם הסכמתה לבצע פילינג
29 פנים בלייזר. על פי גירסת התובעת, היא עצמה הופתעה מההצעה לבצע פילינג בפנים, אך על
30 אף זאת הסכימה.
31

32 51. יתכן שהתובעת לא הבחינה מה הנתבע כתב על גבי השרטוט לגבי הפעולות שיבצע בניתוח,
33 אבל, אני מקבלת את גרסת הנתבע כי פירט והסביר את הפעולות גם בעל-פה. לא יתכן
34 שהתובעת לא הבחינה שהנתבע מצלם אותה. התובעת בתצהירה הארוך והמפורט התחמקה

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 167776-09 אלמונית נ' לבנברג ואח'

- 1 ונמנעה בפירוט עובדתי לפגישה הרביעית ולתוכנה. אני מוצאת כי לא בכדי - מנגד, גרסתו
2 המפורטת של הנתבע אשר מצאתיה אמינה, לוותה בשפת גוף ותנועות אותנטיות להתנהלותו
3 לרבות הפירוט בשרטוט. כל אלו מובילים אותי למסקנה כי בפגישה הרביעית הנתבע צילם
4 את התובעת ושירטט את פניה, בהתאם למה שתיכנן לבצע בניתוח. וכן כי סוכם גם על ניתוח
5 למתיחת פנים.
6
- 7 52. זאת ועוד, הנתבע בעדותו מתייחס לתשלום שגבה עבור הניתוח, המעיד על כך שהיה כלול בו
8 תשלום עבור מתיחת פנים. לטענת הנתבע סך של 28,000 ₪ הינו סכום לא הגיוני ומופרך
9 להרמת עפעף עליון והרמת גבות. התובעת למודת ניסיון בתחום של ניתוחים פלסטיים
10 ובוודאי מודעת למחירי הניתוחים. אחיה של התובעת שמימן חלק מהניתוח, טען כי לא נכנס
11 "למספרים" כי אין לו מושג כמה עולה ניתוח בארץ.
12
- 13 53. להשלמת התמונה גם פרופ' שפיר בחוות דעתו מציין: **"בפגישה נוספת ביניהם כשבועיים
14 לפני הניתוח סיכמו כי יבוצע ניתוח העפעפיים, מתיחה למעלה והצידה של הגבות – ליצירת
15 מראה "חתולי" החלפת תותב הסנטר וטיפול פילינג ע"י לייזר לפנים. שוב לא הושמעה
16 מילה בעניין של מתיחת פנים".**
17
- 18 פרופ' שפיר ציין בחוות דעתו לגבי הנתבע **"כי הוא ציין בפניה כי יש לה עודף שומן תחת
19 הצוואר וכי כדאי לשפר גם זאת".** (עמ' 2 לחוות הדעת). לנושא זה לא התייחסה התובעת
20 בתצהירה. המומחה מוסיף כי **"לאחר מספר חודשים חזרה אליו, כאשר היא מסכימה לבצע
21 את כל השאיפה, לדבריה, בהסתמך על ההסברים שסיפק".** בעמוד 3 לחו"ד (הדגשה לא
22 במקור) מציין המומחה כי הוא **"מביא את אשר התפתח ביניהם מדבריה".**
23
- 24 54. עוד, עולה כי למעט תלונות על הצלקות והכתמים התובעת מעולם לא התלוננה בביקוריה
25 החוזרים אצל הנתבע על ביצוע מתיחת הפנים. בתמונותיה של התובעת לאחר הניתוח היא
26 נראית מרוצה ומאושרת ונראה כי טענה זו באה לעולם ביחד עם כתב התביעה. טענותיה
27 העיקריות היו לעניין האסימטריה ולעניין הצלקות כתוצאה מהפילינג, כפי שעולה גם
28 מחקירתו של פרופ' שפיר (עמ' 9 שורה 6-10).
29
- 30 55. איני מקבלת את טענת התובעת כי לא קראה את הטפסים לפני שחתמה עליהם מכיוון
31 שסמכה על הנתבע. משחתמה התובעת על המסמכים היא נחזית כמי שקראה אותם ונתנה
32 הסכמתה לכתוב ולמפורט בהם.
33

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 167776-09 אלמונית נ' לבנברג ואח'

1 עוד, התרשמתי כי התובעת אינה מדייקת בפרטים הנמסרים על ידה, הן בביהמ"ש והן במהלך
2 ביקוריה אצל הנתבע. בפגישתה הראשונה אצל הנתבע, נדרשה לפרט עבר וניתוחים קודמים
3 בתחום. התובעת נמנעה מלפרט את הניתוחים הקוסמטיים שביצעה בעברה. התובעת אף
4 שנשאלה האם היא לוקחת תרופות באופן קבוע השיבה על כך בשלילה, על אף שבעדותה
5 הודתה שנהגה לקחת תרופות הרגעה. פרטים מסוג זה גם הם מאד רלבנטיים וחינויים
6 לשקילת מצבה של המטופלת בבואה לקבל טיפולים קוסמטיים ולעבור ניתוח בהרדמה
7 מלאה. התובעת הבהירה כי התרופות שנטלה אינן תרופות פסיכיאטריות ולכן לא ציינה אותן
8 בטופס (עמ' 22 שורה 22). גם הסבר זה אינו מקובל עלי ומעיד על העדר גילוי נאות ומהיימן
9 מצידה של התובעת.

10

11 ממכלול הראיות, שוכנעתי כי התובעת הסכימה לביצוע הפרוצדורה של הרפת עפעפיים,
12 מתיחת פנים, החלפת שתל בסנטר וקילוף בלייזר בכל הפנים. קיבלתי כמהימנה את גרסת
13 הנתבע כי ערך את השרטוט במועד 4.5.2005, בנוכחות התובעת תוך שהוא מסביר לה ומפרט
14 את כל הפעולות שיבצע. מצאתי את עדותה של התובעת להשתלשלות הארועים ולנעשה
15 במועד הפגישה הרביעית בלתי מדוייקת. התובעת בכתב התביעה ובתצהירה לא ציינה כי
16 הנתבע צילם אותה לפני הניתוח. על אף שבעדותה משהוצגו לה התמונות אישרה כי צילם
17 אותה לפני ואחרי הניתוח (עמוד 21 שורה 12). למעלה מכך, התובעת בטופס (נ/1) לא ציינה כי
18 ביצעה ניתוחים קודמים, למעט ניתוח ורידים. העלימה את העובדה כי בצעה בעבר ניתוח
19 להרמת חזה, ניתוח קוסמטי בסנטר, מתיחת בטן עם שאיבת שומן, בנימוק שסברה כי נשאלה
20 על ניתוחים רפואיים. הנימוק אינו מקובל עלי.

21

22 **האם נמסר לתובעת פירוט לגבי הסיכונים הכרוכים בביצוע הטיפול ?**

23

24 58. אין מחלוקת כי התובעת והנתבע נפגשו מספר פעמים לפני הניתוח. כשנשאל הנתבע מדוע
25 לאחר שנתן את כל ההסברים ולאחר שביקש את הסכמתה חזר שוב על כל ההסברים השיב:

26

27 "כי זה היום שאני מחתים אותה על הסכמה לניתוח ואני עושה לה את
28 ההסברים באופן הכי מסודר שיכול להיות עם הטפסים והצילומים,
29 ועם התמונה של הפנים, עם הכל ואני מחתים אותה על זה."
30 (עמ' 48 שורה 9-11).

31

32 אחיה של התובעת טוען כי הנתבע היה מאוד משכנע, לא דיבר על סיכונים והוא בעצמו לא
33 שאל על הסיכונים. (עמוד 15 שורה 16,20,26). מומחה הנתבע ד"ר גולן, העיד כי לא נכח

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 167776-09 אלמונית נ' לבנברג ואח'

- 1 בפגישות והתבסס על החומר שהיה לפניו. כמו כן, העיד כי ניהל עם הנתבע שיחה בלתי
2 פורמאלית על המקרה (עמ' 62 שורה 26-23).
3
- 4 60. אין מחלוקת כי הנתבע החתים את התובעת פעמיים על טופס הסכמה לניתוח מתיחת פנים.
5 בפעם הראשונה בפגישה מיום 5.4.2005 (נ/9) ובפעם השנייה במועד הניתוח 18.5.2005 (נ/10).
6 הנתבע בעדותו מעיד כי הפרטים מולאו על ידו בכתב יד בטופס ממש לפני החתימה "הסברתי
7 וכתבתי מלאתי את הטופס, לפני חתימתה". (עמ' 48 שורה 29) הנתבע העיד, כי מעולם אינו
8 מחתים מנותחת שעה לפני ניתוח בלבד והסביר כי הוא מחתים פעם נוספת לפני הניתוח כדי
9 שישאר עותק בבית החולים, כי לו יש כבר טופס שהיא חתומה עליו (עמ' 49 שורה 32-31).
10
- 11 61. בטופס ההסכמה לניתוח מצוינים מספר סיכונים, בחצי עמוד ואביא את עיקרם הנוגעים
12 לעניינינו:
13
- 14 "הוסברו לי התוצאות המקוות ומגבלות יכולת התיקון בניתוח וכן
15 האפשרות שתוצר אסימטריה בפנים.
16 הוסברו לי תופעות הלוואי לאחר הניתוח העיקרי לרבות: כאב ואי
17 נוחות, נפיחות ניכרת ומתיחה יתרה של הפנים, והפרעות בתחושה
18 שיחלפו לאחר פרק זמן.
19 הוסבר לי שבכל מקרה תיוותרנה צלקות באזור החתכים. הוסבר לי
20 שצורת הצלקות שתותרנה תלויה בסוג העור שלי ותכונות הריפוי שלו
21 ויש מקרים בהם תתפתחנה צלקות קלואידיות.
22 ...
23 הוסבר לי ואני מבין/ה שקיימת אפשרות שתוך מהלך הניתוח העיקרי
24 יתברר שיש צורך להרחיב את היקפו, לשנותו או לנקוט בהליכים
25 אחרים או נוספים, לרבות פעולות כירורגיות נוספות, שלא ניתן
26 לצפותם כעת בודאות או במלואם אך משמעותם הובהרה לי."
27 (ההדגשות אינן במקור)
28
- 29 62. עולה כי הצלקות הקלואידיות עליהן מתלוננת התובעת, מצויינות באופן מפורש בטופס
30 ההסכמה. כעולה מדף ההסבר בו מופיעות 18 שורות בלבד, בעמוד אחד מצויינים סיכונים
31 רבים ובהם א-סימטריה, צלקות, צלקות קלואידיות וכדומה. עוד, ישנה התייחסות לכך
32 שהריפוי מותנה בסוג העור. אין התייחסות מפורשת לנושא הפיגמנצטיה.
33

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 167776-09 אלמונית נ' לבנברג ואח'

1 התובעת שבמועד הייעוץ, בוגרת בת 52, דוברת עברית, מלומדת, ובנוסף הייתה מלווה בבני
2 משפחתה, הייתה שהות לקרוא את טופס ההסכמה, לשאול שאלות, לקחת הביתה את
3 הטופס, לבדוק ולשקול את רצונה בביצוע הניתוח. ואם לא די בכך, הרי שהתובעת ביצעה
4 בחייה מספר ניתוחים קוסמטיים כפי שפורט. מצופה כי הינה מודעת לסיכונים הצפויים
5 בניתוחים מסוג זה, ובמיוחד בכאלה הכרוכים בהרדמה כללית ובמספר שעות של ניתוח
6 ובפנים. התובעת בעצמה העידה כי בניתוחים קודמים **גם לא קראה את הטפסים** (עמ' 27
7 שורה 4). מאחר והתובעת חתמה על טופס ההסכמה כשבועיים לפני הניתוח, פעולה שנעשתה
8 גם ביום הניתוח, איפשרה למעשה לתובעת לעיין בטופס, לקחת העתק ממנו ולבחון את
9 הנאמר בו.

10

11 התובעת טוענת כי אם הייתה קוראת את הטופס לא הייתה עושה את הניתוח (עמ' 27 שורה
12 1-2). אינני מקבלת טענה זו. התובעת מבחירה לא קראה את הטופס, טענה שהנתבע הורה לה
13 היכן לחתום והיא חתמה (סעיף 7 לתצהיר). התובעת הודתה כי מעולם לא קראה את הטפסים
14 בניתוחים הקודמים, התובעת מצטיירת בעיני כאישה שעל אף חששותיה מבצעת ניתוחים
15 קוסמטיים ולמודת ניסיון מכך. למעלה מכך, גם לאחר הניתוח האחרון ביקשה מהנתבע לבצע
16 ניתוח נוסף.

17

18 **האם הוסברו לתובעת הסיכונים הכרוכים בגוון העור והרקע הגנטי**

19

20 מחו"ד הצדדים וחקירות המומחים עולה כי תופעת הפימנטציה, כפי שהופיעה בחומרה אצל
21 התובעת והשינויים בגוון העור נבעו ממוצאה הגנטי. הנתבע בחן את התובעת, גוון עורה אינו
22 "מסגיר" באופן מובהק את מוצאה. לא נמצאה אינדיקציה כי הנתבע נתן דעתו למוצאה
23 הגנטי במסמכים שהוגשו. גם הנתבע לא טען כי נתן דעתו לכך, לא שאל את התובעת למוצאה
24 ובוודאי שלא הזהיר אותה באשר לסיכונים הכרוכים והנובעים מכך. פרופ' שפיר התייחס
25 לעניין זה בחוות דעתו:

26

27 **"התופעה של הצטלקות ושינויים בצבע העור והותרת סמני ההבזקים**
28 **על העור שטופל בלייזר הינה תופעה מוכרת, אך במקרה שלפנינו היא**
29 **חמורה במיוחד. היא צפויה יותר אצל כהי עור, והתובעת, אף כי עורה**
30 **אינו כהה במיוחד, מוצאה הגנטי תימני ותגובותיה תהינה בהתאם.**
31 **המנתח חייב להיות מודע לסיכונים בטיפול לייזר לקילוף הפנים, בכל**
32 **מקרה, ובוודאי במקרה כשלנו. על כן עליו להזהר מלהציע ריענון**
33 **פנים..."** (עמ' 4 לחו"ד).

34

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 167776-09 אלמונית נ' לבנברג ואח'

1 בחקירתו השיב פרופ' שפיר לשאלת בית המשפט לגבי צלקות בניתוח חזה :

2
3 "...זה לוקח החלמה של כמה שבועות. הצלקות זאת הבעיה. אצל כהה
4 עור יש נטייה לפתח צלקות בולטות בין השאר במקומות בחזה".

5
6 כשנשאל האם זו בעיה בכל הגוף השיב: "לא בהכרח, דווקא בחזה, בפנים לא".

7
8 ובהמשך :

9
10 "לשאלת בית המשפט אני משיב שלבעלי עור כהה יש סבירות גבוהה
11 להצטלקות באזור החזה כתוצאה מניתוח פלסטי, ככל שלא נגרמה
12 הצטלקות חריגה לתובעת כתוצאה מאותו ניתוח יש בכך אינדיקציה
13 טובה שלא תהיינה בעיות חריגות בניתוח מתיחת פנים לגבי הפילינג,
14 לא מדברים על צלקות בולטות אלא על צלקות שטוחות ושינויים
15 בצבע העור. זאת אינדיקציה טובה לגבי צלקות היפר טרופיות אבל
16 זה לא בהכרח מצביע על כך שלא תהיינה בעיות אחרות. זה לא שולל
17 את האפשרות שיהיו סיבוכים מהלייזר. לייזר גם יכול לגרום לצלקות
18 היפר טרופיות, הסיפור שלנו הוא ג'אנר אחר של עור כהה".
19 (עמ' 6 שורה 31-25).

20
21 פרופ' שפיר לא ידע על הניתוחים של הקטנת חזה וניתוח בטן שביצעה התובעת (עמ' 6
22 לפרוטוקול שורה 18) כמו גם שהנתבע לא הודע על כך.

23
24 לעניין גוון העור השיב פרופ' שפיר :

25
26 "הוא לא בהיר, אנו מסווגים את העור לפי דרגות, והיא נמצאת איפה
27 שהיא 3-4 מתוך 6. מסווגים את זה על פי הצבע, וגם על פי נטייה
28 להיכוות בחשיפה לשמש או להיכוות, כאלה שהם בקבוצה 1-2 תמיד
29 נכוים, ה-5-6 לא נכוים אף פעם. 4 זה כויות נדירות, הצבע של העור
30 הוא לא לגמרי כהה אצל המלמין שומר על העור מפני כויות, זה אומר
31 שהיא נמצאת בקבוצת ביניים מבחינת הרגישות, התגובה של העור
32 ללייזר ככל שהוא כהה יותר התגובה תהיה שונה מאצל הבהירים. מי
33 שכהה עלול לפתח באחוז יותר גבוה היפר פיגמנטציות. את התת
34 פיגמנטציה יכולים לפתח גם בהירים אצלם זה לא בולט כי העור

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 167776-09 אלמונית נ' לבנברג ואח'

1 ממילא בהיר, והעור יהיה דומה לעור שלא נחשף לשמש.
2 ההיפוגמנצטיה בסבירות גבוהה יותר אצל בהירי עור. לגבי ההיפו
3 ישנם דעות לכאן ולכאן, לגבי ההיפר ישנה תמימות דעים, זה די
4 ברור."

5 ש. מה שחשוב גוון העור או המוצא?

6 ת."לא באותה קבוצה, יש שני דברים, יש גוון העור ויש הגנטיקה,
7 שלא תמיד מתבטאת כלפי חוץ, יש על זה מאמרים שאפילו מדברים
8 ישירות על העניין הזה, שטיפולים בלייזר למשל אצל אנשים אתניים
9 כהים, מדגישים שם, שיכולים להיות אנשים מספרד, שיהיו בהירים
10 אבל בגלל המוצא שלהם, הם יגיבו מהלייזר כמו הכהים, יש השפעה
11 של הגנטיקה לא בהכרח השפעה של צבע העור".

12 (עמ' 7 שורה 22-7).

13
14 בחקירה חוזרת ב"כ התובעת שואלת את פרופ' שפיר אם יש מאמרים המסבירים את
15 החשיבות של המוצא הגנטי. ב"כ הנתבע התנגדה לשאלה, מאחר ופרופ' שפיר לא הפנה
16 למאמרים בחוות דעתו. פרופ' שפיר השיב לעניין זה: "זה בדיוק העניין של **הפניתי**
17 **למאמרים**. השפעה של כהה עור זה דבר טבעי, כך גם הדבר לגבי המוצא האתני". (עמ' 12
18 שורה 10-12).

19
20 66. הנתבע בחקירתו הנגדית, נדרש לפרט "מה ההסברים המלאים שנתת לתובעת לפני שהיא
21 חתמה על טופס ההסכמה?"

22
23 ת."אני יושב ומסביר לה את ההסברים של הבעיות הכרוכות בהרדמה
24 כללית ואני מסביר שזה תהליך בטוח ותהליך שאין בו כמעט סיבוכים
25 וגם שמרדים יבדוק אותה לפני הניתוח, הוא בודק את הבדיקות שלה
26 כמו שאני בדקתי ויגיד שהכל בסדר ויעשה את הניתוח. ואז אני מסביר
27 לה על הבעיות שיכולות להיות לאחר הניתוח ואני מחלק זאת למספר
28 חלקים- אני מדבר על נושא צלקות והצטלקויות, אני מדבר על נושא
29 של צלקות קלואידיות, (לשאלת בית המשפט לרוב מקדימה אין אבל
30 יש לפעמים מאחורה), אני מדבר על נושא של פגיעות עצביות שמטריד
31 לרוב את האישה, ומסביר מה הסכנות הכרוכות בכך אם אתה פוגע
32 בעצב וכולי, אני מדבר על זה שאני מרים לה את השרירים ומקבע
33 אותם באזור הלחיים אני מדבר על הצוואר, ואני מדבר מה אני עושה
34 עם השרירים של הצוואר ואיך אני מקבע אותם."

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 167776-09 אלמונית נ' לבנברג ואח'

(עמ' 45 ש' 17-27)

הנתבע אישר בחקירתו כי לא הביא לידיעת התובעת שמוצאה הגנטי מגביר את הסיכונים
והסיכויים שלה לתופעות פיגמנטציה קשות ובעצם הודה: **"לא שאלתי אותה בכלל מה
המוצא שלה."** (עמ' 55 ש' 12)

67. בחקירתו הנגדית של הנתבע, הוכח כי באתר האינטרנט שלו ישנה התייחסות לסיכונים אצל
מטופלים כהיי עור בעת ביצוע קילוף עור בלייזר (נ/13). כאשר הנתבע נשאל מדוע לא התייחס
למוצא הגנטי של מטופל השיב: **"מה את רוצה שיכתב- אסור למרוקאים? אני כותב כהי
עור"**. (עמ' 55 שורה 15). כשנשאל על ידי בית המשפט האם יש לכך השפעה או השלכה
השיב: **"יש בפולין למשל אנשים כהי עור. כשיש בן אדם שיש לו עור שהוא לא כהה אני לא
אשאל אותו מאיפה המוצא של ההורים שלו"**. ובהמשך הבהיר, שאלת בית המשפט:
**"הגברת לא כהת עור אבל היא תימניה, האם המוצא אומר או הגוון? ת. הגוון הוא זה
שקובע, המוצא לא חייב. עד כמה שאני מכיר, לא."**

הנתבע העיד כי הוא שואל הרבה פעמים. אבל אם האישה בהירת עור הוא לא שואל. אנשים
שהם "באמצע" הוא שואל. (עמ' 55 שורה 24-26). בסופו של דבר הבהיר:-

ש. יש השלכה של המוצא על הפיגמנטציה- שאלת ב.ה"
ת. נכון שעשויה להיות השלכה על המוצא.
(עמוד 55-56 שורה 1, 28).

בחקירה חוזרת נשאל שוב:

"ש. מה ההשלכה של המוצא?
ת. אי אפשר לדעת מה ההשלכה.
ש. מבחינתך כרופא שמבצע את זה, האם זה היה משנה משהו?
ת. לגביה זה לא היה משנה, כי גוון עורה בהיר והייתי עושה את זה."
(עמ' 59 ש' 3-6)

68. ד"ר גולן בחקירתו הנגדית נשאל לגבי אתר האינטרנט שלו, בו כתוב שישנה הנחיה לא לבצע
את אותו פילינג אצל יוצאי אסיה אפריקה (נ/15). ד"ר גולן הסביר שמדובר בהפניה לאיגוד
האמריקאי של מנתחים פלסטיים ושם ישנה התייחסות למי שאינו מועמד מתאים לביצוע
פילינג וכי לא מדובר באיסור מוחלט. (עמ' 61 שורה 1-3)

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 167776-09 אלמונית נ' לבנברג ואח'

69. כעולה מהראיות שהוצגו ופורטו לעיל: - מעדויות הנתבע, ד"ר שפיר וד"ר גולן, אני קובעת כי היה על הנתבע להתייחס למוצאה הגנטי של התובעת. אין מחלוקת בין המומחים כי הפרמטר העיקרי לעניין תופעת הפיגמנטציה הינו גוון העור. אולם שוכנעתי כי גם למוצא עשויה להיות השלכה. התובעת כאמור הינה במוצאה "חצי" תימניה ועניין זה ככל הנראה השליך על תופעת הפיגמנטציה. לאור האמור לעיל, שוכנעתי כי על הנתבע היה לברר עם התובעת את מוצאה, על אף שסבר כי גוון עורה בהיר ומשלא עשה זאת התרשל במסירת המידע הרלבנטי לתובעת. בנוסף, לו היה ער למוצאה היה עליו להסביר לה כי ישנם סיכונים בטיפול מהסוג שהציע לה לעבור. זאת, על אחת כמה וכמה בהינתן שעסקינן בניחוח אלקטיבי קוסמטי שכל מטרתו לשפר את רווחתו של המטופל, אשר היקף חובת הגילוי לגביו גבוהה יותר מאשר בניחוחים מצילי חיים (ע"א 6153/97 שטנדל נ' פרופ' שדה, נו(4), 746) פסקה 12 לפס"ד כב' השופטת דורנר; פסקה 3 לפס"ד של כב' השופטת נאור, כתוארה אז). בענייננו, אף ביתר שאת, נוכח העובדה ששוכנעתי כי הנתבע הוא זה שהציע לתובעת לבצע את טיפול הלייזר.

העדר הסכמה מדעת ופגיעה באוטונומיה

70. כב' המשנה לנשיאה, השופט א. ריבלין בע"א 1303/09 מרגלית קדוש נ' בית חולים ביקור חולים, (מיום 5.3.2012), (להלן: "פס"ד קדוש"), פסקה 2 עמ' 67 :-

"הסכמה מדעת (informed consent) משמעה "הסכמה חופשית ורצונית ככל האפשר, שניתנה על-יסוד כל המידע שהיה דרוש למטופל בסבירות כדי להחליט אם להסכים לטיפול המוצע" (עמוס שפירא "הסכמה מדעת" לטיפול רפואי – הדין המצוי והרצוי", עיוני משפט יד(2) 225, 228 (1989). להלן: שפירא). דוקטרינת ההסכמה מדעת מחייבת את הרופא "לקבל את הסכמת המטופל לטיפול, תוך שהרופא נדרש למסור למטופל מידע רפואי בדבר הסיכונים והסיכויים של הטיפול. המטופל זכאי שלא יינתן לו טיפול רפואי ללא הסמכתו מדעת, כלומר לאחר קבלת המידע הרפואי הדרוש מן הרופא" (ע"א 6153/97 שטנדל נ' פרופ' שדה, פ"ד נו (4) 746, 753-754 (2002). להלן: הלכת שטנדל). חובת הגילוי אינה מוחלטת: במקרים קיצוניים אין דרישה לקבל הסכמה מן המטופל נוכח מצבו הנפשי או הפיזי או אם הגילוי עשוי לגרום לו לנזק של ממש. חריג נוסף, המשחרר את הרופא מחובת גילוי המידע בעניין טיפול נוסף, על בסיס הסכמת המטופל לטיפול המקורי, מותנה בכך שהטיפול הנוסף לא היה צפוי באופן סביר, ואף זאת "רק אם הטיפול הנוסף דרוש למניעת סכנה חמורה למטופל או

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 167776-09 אלמונית נ' לבנברג ואח'

1 למצער אינו מעמיד את המטופל בסיכונים נוספים על הסיכונים
2 שעליהם נמסר לו" (שם, בעמ' 754).

3
4 71. כב' השופט עמית הגדיר הסכמה מדעת בפסקה 13 עמ' 11 לפס"ד קדוש :-

5
6 "הסכמה מדעת, כשמה כן היא, כוללת אלמנט של הסכמה מצד המטופל
7 וחובת גילוי מצד הרופא. על מנת לקבל את הסכמתו האמיתית של
8 המטופל לטיפול המוצע, חובה על הרופא למסור לו מידע על היבטים
9 שונים של הטיפול, ואי גילוי מידע רלוונטי לגבי הטיפול מקעקע את
10 ההסכמה שניתנה לטיפול. לכן, אנו נוהגים לדבר בנשימה אחת על
11 הסכמה מדעת ועל חובת הגילוי."

12
13 72. דוקטרינת ההסכמה מדעת עוגנה בפרק ד' לחוק זכויות החולה, התשנ"ו-1996 (להלן: "חוק
14 זכויות החולה"). היקפה של חובת הגילוי מפורט בסעיף 13(ב) לחוק, אשר אימץ את מבחן
15 "החולה הסביר", שזו לשונו:

16
17 "13. (ב) לשם קבלת הסכמה מדעת, ימסור המטפל למטופל מידע
18 רפואי הדרוש לו, באורח סביר, כדי לאפשר לו להחליט אם להסכים
19 לטיפול המוצע; לעניין זה, "מידע רפואי", לרבות –
20 (1) האבחנה (הדיאגנוזה) והסכות (הפרוגנוזה) של מצבו הרפואי של
21 המטופל;
22 (2) תיאור המהות, ההליך, המטרה, התועלת הצפויה והסיכויים של
23 הטיפול המוצע;
24 (3) הסיכונים הכרוכים בטיפול המוצע, לרבות תופעות לוואי, כאב
25 ואי נוחות;
26 (4) סיכויים וסיכונים של טיפולים רפואיים חלופיים או של העדר
27 טיפול רפואי;
28 (5) עובדת היות הטיפול בעל אופי חדשני."

29
30 כפי שסיכם זאת כב' המשנה לנשיאה כב' השופט ריבלין בפס"ד קדוש :

31
32 "אם הפר הרופא את חובת הגילוי ביחס לעובדות שהן Decisive,
33 לאמור: עובדות שהיו משפיעות על החלטתו של החולה וגורמות לו
34 להימנע מן הטיפול – כי אז מתקיים קשר סיבתי בין הפרת החובה

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 167776-09 אלמונית נ' לבנברג ואח'

1 לבין הנזק שנגרם כתוצאה מן הטיפול וקמה עילת תביעה בגין
2 העדר הסכמה מדעת; אם הופרה חובת הגילוי ביחס לעובדות
3 מהותיות (Material) אך שלא היה בהן בהכרח כדי להשפיע על
4 החלטת המטופל, כי אז לא ניתן אמנם להוכיח קשר סיבתי לנזק
5 שנגרם כתוצאה מהטיפול, אולם קמה העילה של פגיעה
6 באוטונומיה."
7 (עמ' 88 פסקה 29 לפסה"ד)

8
9 73. קבעתי כי הנתבע לא הסביר לתובעת את הסיכונים הכרוכים בביצוע הטיפול, סיכונים
10 הכרוכים במוצאה וגוון עורה. מסקנתי היא איפוא, כי הנתבע הפר את סעיף 13 (ב)(3) לחוק
11 זכויות החולה. אלא, שבאמור לעיל אין כדי למצות את הדיון, זאת מכיוון שעל התובעת מוטל
12 הנטל להוכיח, כי לו היתה מקבלת את ההסבר הנדרש לעניין טיפול הלייזר לא היתה מסכימה
13 לבצעו – היינו "סיבתיות ההחלטה". לסוגיה זו, נקבע כי עם כל הקושי במתן תשובה לשאלה
14 היפותטית זו "על בית המשפט לבקש את התשובה לשאלה בהתאם לראיות שבפניו, ועל פי
15 שיקולים של שכל ישר וניסיון החיים" ((דברי כב' השופט אור בפסקה 6 לפסק דינו בע"א
16 2781/93 דעקה נ' בית החולים כרמל, פ"ד נ"ג(4) 526). "בפסיקה הוזכרו מספר מבחנים
17 לבחינתה של שאלה זו: מבחן סובייקטיבי, מבחן אובייקטיבי, ומבחן משולב (שם). נראה,
18 כי בחינת הראיות תוך העברתם בכור ההיתוך של "שכל ישר וניסיון החיים" מכוונת לעברו
19 של המבחן המשולב". כב' השופט ענבר בע"א (ת"א) 26571-06-11 דב קופליס נ' ד"ר מרמור
20 (מיום 27.11.12) (פסקה 19)

21
22 74. התובעת מייחסת וייחסה חשיבות מרובה ועליונה למראה החיצוני שלה. לשם כך עברה כבר
23 בעבר מספר ניתוחים קוסמטיים ופנתה שוב לקבלת טיפול אצל הנתבע. התובעת סמכה מאד
24 על הנתבע, בהתאם לעדותה, לא קראה את המסמכים שהוצגו לה בטרם חתמה עליהם,
25 האמינה בנתבע כמעט ב"אמונה עיוורת". עם-זאת, שוכנעתי כי בנושא עור הפנים, נכונותה של
26 התובעת לבצע שינוי, טיפול או תיקון כלשהוא נבעה והושפעה רק מהמלצתו של הנתבע. אם
27 מהקלות בה תיאר את הטיפול או מההבטחה כי מצב עורה יהיה טוב מזה שהיה במועד. יש
28 לזכור כי התובעת פנתה אל הנתבע לביצוע הרמת עפעפיים בלבד.

29
30 75. שוכנעתי, כי לו היה הנתבע מצייץ באוזניה של התובעת כי קיים סיכון בטיפול הפילינג, הנובע
31 מגוון עורה או מוצאה, סיכון אשר עשוי היה להביא להרעה במצב עורה היתה התובעת נמנעת
32 מביצוע הפילינג. בנסיבות אלו אני קובעת כי הוכח שהנתבע הפר את חובת הגילוי ביחס
33 לעובדות שהן Decisive, כפי שהגדירן כב' המשנה לנשיאה, השופט ריבלין בפס"ד קדוש. לכן

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 167776-09 אלמונית נ' לבנברג ואח'

1 אני קובעת כי מתקיים קשר סיבתי בין הפרת החובה לבין הנזק שנגרם כתוצאה מן הטיפול
2 וקמה עילת תביעה בגין העדר הסכמה מדעת.

3
4 76. ב"כ התובעת טענה בכתב התביעה וברישא לסיכומיה גם לעוולת התקיפה, בסיכומיה נראה כי
5 זנחה טענה זו. יוער, כי כיום, לאחר חקיקת חוק זכויות החולה ועל רקע הפסיקה העניפה
6 שדנה בחובת הגילוי במסגרת עוולת הרשלנות, סובר כב' השופט עמית, כי "הלך והועם זוהרה
7 של עוולת התקיפה", (פס"ד קדוש, עמ' 14). בהעדר טיעון בעניין זה, ונוכח העובדה כי קבעתי
8 כי מתקיימת פגיעה באוטונומיה והעדר הסכמה מדעת של התובעת לטיפול הפילינג, לא
9 מצאתי לדון בטענה לקיומה של תקיפה מצידו של הנתבע כלפי התובעת.

נזקיה של התובעת

הנכות הרפואית - נכות פלסטית

10
11
12
13 77. בהתאם לחו"ד ד"ר שפיר, בהתייחס למצב פניה של התובעת ועור הפנים:

14
15 "על כל שטח הלחיים צלקות בממדים שונים וצורות שונות, חלקן
16 הגדול בצורת עיגולים – ריבועים בקוטר של כ- 8 מ"מ כל אחת. הן
17 בהירות ומכתימות את העור בחלקן בצורת "סדין משבצות ... לציין
18 כי גם הצלקות שלפני קו השיער (ממתיחת הפנים) נראות בבירור
19 לעין ... בעקבות ניתוח פנים וטיפול בלייזר נותרו פניה מצולקים
20 במידה שאינה מאפשרת לה להיות בין אחרים ללא איפור כבד על
21 פניה. כל פעילותה היום-יומית הושפעה מפגיעה זו. בגין זאת ממליץ
22 להעניק נכות של 20% לפי סעיף 75(2)ג בספר תקנות המל"ל לשנת
23 2005. ... נותרה עד היום, ללא תקווה לשיפור, עם לחיים מצולקות
24 ומוכתמות בצורה גרוטסקית שמזכירה דגם של סדין..."

25
26 78. ד"ר גולן בחו"ד בהתייחס לצלקות על פניה של התובעת:

27
28 "בבדיקה מצאתי כי מראה פניה של התובעת הוא טוב לגילה.
29 הצלקות הניתוחיות באזור הרקות הן מטיב מעולה והן הצלקות
30 האופייניות והצפויות בניתוח אותו עברה. ... גם הצלקת שמתחת
31 לסנטר היא הצלקת האופיינית לאחר ניתוח באזור הצוואר לשם
32 טיפול בשרירי הצוואר הרפויים. בחלק התחתון של שתי הלחיים
33 קיימים אזורים פיגמנטציה בהירה כהה. ... בלחיה של התובעת אין
34 צלקות אלא כתמי פיגמנטציה. הטענות לגבי הצלקות הניתוחיות אינן

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 167776-09 אלמונית נ' לבנברג ואח'

1 מוצדקות מכיוון שהן מטיב מעולה והיו צפויות מראש, על כן אינני
2 רואה מקום לקבוע לתובעת נכות בגין צלקות הפנים. בגין שינוי
3 הפיגמנטציה, ניתן לקבוע לתובעת נכות אסטטית בלבד, בשיעור של
4 10%, ... על פי תקנות המוסד לביטוח לאומי בסעיף 275(2) ב. אם
5 יבוצע ה- Peeling הנוסף וישפר את הפיגמנטציות כמצופה ניתן
6 יהיה לבטל את שיעור הנכות על פי מידת ההצלחה של הטיפול
7 הנוסף."

8
9 בחקירתו הנגדית, הבהיר ד"ר גולן לקביעת אחוזי הנכות כתוצאה מהצלקות :-

10
11 "אני משתדל להבדיל בין צלקת שלא היתה מכוונת לבין בן אדם
12 שהולך לניתוח. אני הצעתי אחוזי נכות. אם יש צלקת מכוונת אני
13 חושב שמגיע לה אחוזי נכות, אבל זה ההפרש ..."
14 (עמ' 65 ש' 13-9).

15
16 79. לביהמ"ש הוצגו תמונות של התובעת לפני הניתוח ולאחריו. במסגרת הדיונים שהתקיימו
17 לפני, פגשתי את התובעת מספר פעמים. התובעת, כאמור אישה מטופחת המודעת למראה
18 החיצוני שלה, פירטה מהן הפעולות הנעשות על ידה מידי בוקר כדי "לכסות" את עור פניה
19 המצולק. עם-זאת, התובעת התייצבה לשיבת קד"מ אחת ללא איפור, כדי שאוכל להתרשם
20 ממראה פניה. נכון הוא כי ניתן להבחין ממבט בוחן וקרוב מאד, בשינויי הגוון על עורה של
21 התובעת (אדמומיות ולובן לסירוגין). עם-זאת, תיאור הצלקות על ידי ד"ר שפיר הינו מוגזם
22 באופן קיצוני. עוד, גם התובעת הפריזה בתיאורים והגזימה מאד בהתייחסותה לשינויי הגוון
23 על לחייה וייתכן שהדבר נובע גם בנכותה הנפשית ומאפיניה (אני מפנה לעניין זה לאבחנת ד"ר
24 ריבלין-כרפ, לאשיותה הנרציסטית של התובעת). עם-זאת, איני מקבלת את האבחנה שעושה
25 ד"ר גולן לעניין הסיבה והגורם לצלקות. המדובר באבחנה בלתי רלבנטית, שלא לומר
26 מגמתית.

27
28 80. מכל האמור, החלטתי להפחית את שיעור הנכות שנקבע על ידי פרופ' שפיר, אשר כלל גם נכות
29 כתוצאה מהצלקות בצידי הפנים, תוצאת מתיחת הפנים והסנטר ונוכח העובדה שהגזים
30 כאמור בתיאוריו. לכן, הנני קובעת כי נכותה הרפואית של התובעת בתחום הפלסטי, הינה
31 בשיעור של 15% בלבד.
32
33
34

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 167776-09 אלמונית נ' לבנברג ואח'

נכות נפשית

- 1
2
3 81. ד"ר שליאפניקוב נינה, מומחית בפסיכיאטריה בחו"ד מיום 23 מרץ 2009, קבעה כי התובעת
4 סובלת להערכתה מ – **Adjustment disorder with anxiety and depressive features**,
5 הפרעה זו גרמה לטענתה לסימנים קליניים ברורים המגבילים באופן ניכר את ההתאמה
6 הסוציאלית ואת כושר עבודתה של התובעת, בהתאם לתקנה 34 ד' לתקנות המל"ל, לכן
7 המליצה לקבוע את נכותה הפסיכיאטרית בשיעור של 30% לצמיתות.
8
9 82. ד"ר נעה קרת, פסיכיאטרית מטעם הנתבע, קבעה בחו"ד מיום 16 נובמבר 2009, כי לתובעת
10 לא נגרמה כלל נכות כתוצאה מהטיפול.
11
12 83. ד"ר ריבלין-כרפ, אשר מונתה על ידי, קבעה בחו"ד מיום 8 יולי 2010, כי היא מסכימה עם ד"ר
13 נעה קרת, "שאכן אין המדובר ב- **Major Depression** אלא בתגובה הסתגלותית אצל אישה
14 נרציסטית שמתקשה להשלים עם אכזבה מתוצאות הניתוח. ... לא נראה שיש הגבלה
15 כלשהי ביכולת תפקודית של התובעת. יתכן שבעתיד תזדקק לטיפול תרופתי מלווה
16 בשיחות. אין ספק שמצבה של התובעת קשור לניתוח ונובע בעיקר מהאכזבה שלא התממש
17 שיפור במראה פניה, לאחר שלא לקחה בחשבון שייתכן ויהיו סיבוכים." ד"ר ריבלין-כרפ
18 העריכה את שיעור נכותה של התובעת על 10% לצמיתות.
19
20 84. ב"כ הנתבעת זימנה את ד"ר ריבלין-כרפ לחקירה על חוות דעתה. בשלב מאוחר יותר הודיעה
21 כי היא חוזרת מבקשתה. בנסיבות אלו אני מקבלת את חו"ד מומחית מטעם ביהמ"ש, ולפיה
22 כתוצאה מהטיפול ותוצאותיו נגרמו לתובעת 10% נכות נפשית לצמיתות. יודגש כי גם
23 התובעת בסיכומיה טענה לנכות נפשית של התובעת בהתאם לקביעתה של ד"ר ריבלין-כרפ.
24
25 85. הנתבע בסיכומיו עתר כי יקבע שהנכות הפלסטית, ככל שתקבע הינה חופפת לנכות הנפשית,
26 "שכן הנכות הנפשית אינה בגין הפרעה או פגימה נפרדת ומדובר למעשה בביטויים של
27 אותה נכות". איני מקבלת את עמדת הנתבע. נכון הוא כי הנכות הנפשית הינה תוצאה של
28 מראה התובעת כיום לאחר הטיפול והניתוח שעברה. ברם, ההפרעה הנפשית נלווית למראה
29 החיצוני ולפיגמנטציה, בגינה זכאית התובעת לנכות באופן נפרד. הנכות הנפשית ונותנת
30 אותותיה באספקטים נוספים, כגון הימנעות חברתית, בכי, חרדה, ערך עצמי ירוד וחוסר
31 בטחון מהם סובלת התובעת.
32
33 86. לפיכך, אני קובעת כי נכותה הרפואית הכוללת של התובעת הינה בשיעור של 23.5%.

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 167776-09 אלמונית נ' לבנברג ואח'

נכותה התפקודית של התובעת

- 1
2
- 3 87. ב"כ התובעת בסיכומיה טענה כי הנכות הרפואית שנקבעה לתובעת יורדת לשורש תפקודה
4 היומיומי. עוד, נטען כי כתוצאה מעיסוקה בהשלכות הניתוח אין התובעת פנויה לעסוק בכל
5 עניין אחר. התרשמתי כי התובעת אכן עוסקת באופן אינטנסיבי עד אובססיבי בתוצאות
6 הטיפולים שעברה, לרבות כפי שהעידו היא ובנותיה, לטיפול היומיומי בהסתרת הצלקות.
7
- 8 88. התובעת טוענת כי בעבר נהגה להשתתף בחוגים והשתלמויות והרחיבה את עולמה הפנימי.
9 בתצהירה (בפרק ה' סעיף 2) פירטה התובעת כי השתתפה בהשתלמות לתקשורת בין אישית
10 (דצמבר – מאי 2002 – **נספח טו' 1** לתצהיר התובעת), קורס קריאת כף יד (יולי 2001 – **נספח**
11 **טז'** לתצהיר התובעת), ומספר קורסים בנומורולוגיה וקבלה (אוקטובר 2000 – מרץ 2001,
12 פברואר 2001 **נספחים יח'-יט'** לתצהיר התובעת). התובעת הציגה 7 קבלות/חשבונות על
13 הכנסות מסוף שנת 2002 ושנת 2003, המעידות על הכנסות בשיעור כולל של 1,350 ש. כן
14 הוצגו 5 קבלות/חשבונות נוספות ריקות (לא ברור לי פשר הצגת המסמכים הללו- **נספח כ'**
15 לתצהיר התובעת). לטענתה, ב- 31 דצמבר 2005, החליטה לסגור את העסק שפתחה במטרה
16 לעסוק באותם נושאים, מכיוון שצפתה שלא תוכל לעבוד.
17
- 18 בסיכומיה, טענה ב"כ התובעת כי "**כיוונה לעבודה עם אנשים, קהל מסוג העבודות שחשיבות**
19 **ראשונה במעלה יש לחזות נעימה ואסתטית.**" וכי נוכח הפגיעה הנטענת נכותה התפקודית
20 של התובעת הינה בשיעור של 100%, מכיוון שאינה יכולה לעסוק בתחומים שלמדה. במסגרת
21 סיכומיה עתרה כי יקבע שיעור נכותה התפקודית של התובעת על 50%, המשקף על הצד
22 הנמוך, הגבלה בינונית, בהתאם לתקנה שיוחסה לנכותה הנפשית של התובעת על ידי מומחית
23 ביהמ"ש, כאמור לעיל.
24
- 25 89. הלכה פסוקה, כי נקודת המוצא לקביעת בית המשפט בדבר דרגת נכותו התפקודית של נפגע
26 הינה הנכות הרפואית שנקבעה לו. בהעדר נתונים אחרים, קיימת חזקה ולפיה כושר
27 ההשתכרות ייפגע כשיעור אחוזי הנכות הרפואית שנקבעה כאמור (ראו א' רבלין, **תאונת**
28 **הדרכים**, מהדורה שלישית תש"ס – 1999, בעמ' 543) וכן ע"א 3049/93 **גירוגיסיאן נ' רמזי**
29 **ואח'**, פ"ד נ"ב (3), 792, 799 (1995), שם נקבע לעניין זה:-
30
- 31 **"בדרך כלל, הנכות הרפואית משקפת אל נכון גם את מידת הפגיעה**
32 **בכושר התפקוד... אך לא תמיד כך. לעיתים הנכות התפקודית – דהיינו**
33 **מידת ההגבלה של פעולות התובע עקב נכותו – אינה זהה לנכות**
34 **הרפואית... נכות תפקודית, אשר באה להצביע על הפרעה בתפקודו של**

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 167776-09 אלמונית נ' לבנברג ואח'

1 מי שנפגע גופנית, יכולה אפוא להיות זהה או דומה לנכות הרפואית,
2 וכך בהרבה מקרים. אך היא יכולה להיות גם שונה ממנה.
3 על רקע זה התפתח השימוש במונח של נכות תפקודית (או נכות
4 פונקציונאלית) המבטא את מידת הפגיעה בכושר התפקוד, אשר לא
5 בהכרח זהה לשיעור הנכות הרפואית. התפתחות זו באה לבטא את
6 תרגום הנכות הרפואית לנכות אשר באה לבטא את מידת הפגיעה
7 בתפקודו של הנפגע. בשל השוני האפשרי בין הנכות הרפואית לבין
8 הנכות התפקודית, מתבקשים מומחים רפואיים לא אחת לחוות דעתם
9 גם באשר לנכויות התפקודית של התובע, ולא רק לזו הרפואית".

10
11 על רקע חזקה זו, נטל הבאת הראיות לקביעת נכות תפקודית הסוטה משיעור הנכות הרפואית
12 רובץ לפתחו של מי שמבקש מבית המשפט לקבוע זאת. התובעת זימנה את בנותיה ואחיה
13 לעדות. התובעת הוכיחה כי שנים עובר לטיפולם נשוא הליך זה, למדה במספר קורסים. עוד,
14 הוכיחה כי לא השתכרה מתחומים אלו, למעט הכנסה זעירה שפורטה לעיל.

15
16 90. לצלקות, כידוע אין השפעה או השלכה תפקודית, אלא על דוגמנים או במקרים קיצוניים. עוד,
17 ד"ר ריבלין-כרפ קבעה באופן מפורש כי אין השלכה תפקודית לנכותה הנפשית של התובעת.
18 ברם, נכון הוא כי ביהמ"ש הוא זה הקובע את הנכות התפקודית וזאת על בסיס התרשמותו
19 והראיות שהובאו לפניו.

20
21 הפיגמנטציה נמצאת על לחייה ופניה של התובעת, אולם כפי שצויין על ידי, גם במהלך
22 הדיונים, התובעת מטופחת, מאד אסתטית ולא ניתן להבחין בפיגמנטציה כאשר היא
23 מאופרת. באופן אובייקטיבי אין לכך כל השלכה על יכולתה של התובעת לעבוד. ברם, אני
24 סבורה כי לנכותה הנפשית של התובעת ולהשלכה של המראה בשילוב עם אישיותה
25 וההתייחסותה לחיצוניותה, ניכרת השפעה קיצונית לאופן בו התובעת רואה את עצמה ולכן
26 נמנעת מחשיפת פניה. התנהלות שהינה מוגזמת וחורגת מכל פרופורציה וסבירות. אני סבורה
27 כי התובעת הקצינה והחצינה את תגובותיה במהלך הדיון, אולם, גם אם אסבור כי האדירה
28 את התופעות, עדיין שוכנעתי כי התובעת משוכנעת כי אינה יכולה להחשף ברבים נוכח מראה
29 החיצוני שלה, אלא לאחר התעסקות באיפור כבד וזאת מספר פעמים ביום. בנסיבות אלו,
30 הנני סבורה כי בשילוב הנכויות, עם אישיותה של התובעת יהיה נכון לקבוע כי **נכותה**
31 **התפקודית של התובעת הינה בשיעור של 15%.**
32
33
34

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 167776-09 אלמונית נ' לבנברג ואח'

הפסדי השתכרות

- 1
2
3 91. ב"כ התובעת בסיכומיה טענה כי בגין העבר יש לחשב, הפסדי שכר לפי שכר בשיעור של 5,000
4 ₪, וזאת משנת 2005 ועד היום. לעתיד, עתרה להעמיד שכרה של התובעת על השכר הממוצע
5 במשק, בשיעור של 9,121 ₪ וזאת עד גיל 70. סה"כ נתבע פיצוי בגין אבדן שכר לרבות זכויות
6 סוציאליות בסך של **1,106,180** ₪. ב"כ הנתבע, מנגד, הפנתה לעובדה שהתובעת לא עבדה מאז
7 לידת ביתה (מעל 20 שנה!). לעובדה כי הטענות על הקמת עסק או על רווחים נטענים לא
8 הוכחו ולכן טענה כי אין לפסוק בנסיבות אלו לתובעת כל פיצוי בגין אבדן שכר.
9
10 92. צודקת ב"כ הנתבע, כי דרישת התובעת לפיצוי אינה נסמכת על הראיות שהוצגו ובוודאי לא
11 הוכחו במסגרת ההליך שלפני. נהפוך-הוא, עלה כי התובעת כלל לא עבדה במשך שנים עובר
12 לניתוח נשוא ההליך. בשנים 2001-2003 עברה התובעת קורסים בתחומים שונים. הכנסותיה
13 המצטברות, כפי שהוכחו לא עלו על אלפיים שקלים בשנת 2002-2003. גם הטענה כי התובעת
14 הקימה עסק לא הוכחה בשום אופן, למעט הצגת כרטיס ביקור המעיד על מתן שירותי
15 נומרולוגיה.
16
17 93. בנסיבות אלו, עריכת חישוב אקטוארי על בסיס הנתונים שהוצגו אינו רלבנטי וגם לא משקף
18 את אובדן שכרה של התובעת – לא לעבר וגם לא לעתיד. משקבעתי כי לתובעת נכות תפקודית
19 בשיעור של 15%, בשים לב לעובדה כי התובעת לא עבדה באופן מסודר מעולם, בהתחשב
20 להכנסות הזעומות שהוצגו ובהתחשב בגילה של התובעת (ילידת 1953) והשכלתה בתחומים
21 שהוכחו, הנני סוברת כי פיצוי גלובאלי בגין העבר והעתיד, **בשיעור של 45 אלף** ₪ **יהלום ראש**
22 **נזק זה.**

הוצאות

- 23
24
25
26 94. התובעת עותרת לקבלת החזר בגין הניתוח שביצע הנתבע בסך של 6,000 דולר (**26 אלף** ₪ נכון
27 להיום). כן עתרה לקבלת פיצוי והחזר בגין טיפול תרופתי ומשחות ובגין טיפולים נפשיים. בגין
28 משחות ותרופות נתבע פיצוי לעבר ולעתיד בסך של **30,008** ₪. בגין טיפולים נפשיים נתבע
29 פיצוי בסך של **103,433** ₪, לפי חישוב של טיפול אחד בשבוע למשך 10 שנים. עוד, נתבע פיצוי
30 בגין מוצרי קוסמטיקה להסתרת הצלקות והפיגמנטציה בפניה, קרמים, מגבוניים להסתרת
31 איפור וצמר גפן (כך! – פרק יח' לסיכומים). התובעת הציגה קבלות על סך כולל של 24.011 ₪.
32 לטענתה סך ההוצאה החודשית העודפת בגין צורכי איפור עומדת על שיעור של 1,500 ₪
33 לחודש. לעבר ולעתיד (עד גיל 84) נתבע פיצוי בשיעור של **450,119** ₪. עוד, נטען להוצאות

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 167776-09 אלמונית נ' לבנברג ואח'

- 1 מוגברות עבור מספרה, בשיעור של 400 ₪ לחודש, ובסה"כ סך של **116,032** ₪ לעבר ולעתיד.
2 בנוסף, נתבע החזר בגין הוצאות מוגברות לחשמל ומים בשל בלאי כביסה ובלאי של מגבות
3 וסדינים, ראש נזק זה הוערך באופן גלובאלי על ידי התובעת בסך של **150,000** ₪. התובעת גם
4 טענה כי כתוצאה מהאירוע והשלכותיו היא נאלצת להתמודד עם עודף משקל וזקוקה
5 לשירותיו של מאמן כושר פרטי, בגין ראש נזק זה לעבר ולעתיד נתבע סך של **303,124** ₪. כמו-
6 כן, נדרש פיצוי בגין הוצאות נסיעה מוגברות, שכן התובעת אינה יכולה לעשות שימוש
7 בתחבורה ציבורית, **"הן הבושה והתחושה שכולם מסתכלים עליה וחוזים בעיוות והן החשש**
8 **שהמייק אפ הרב בו משתמשת יזלוג"** (פרק טז', סעיף 2 לסיכומים), לעבר ולעתיד בשיעור של
9 **107,539** ₪.
- 10
- 11 סה"כ בגין ראש נזק זה נתבע פיצוי בשיעור של **1,259,255** ₪.
- 12
- 13 95. ב"כ הנתבע בסיכומיה, הפנתה לכך שהתובעת הודתה שלא רכשה בעצמה תרופות. עוד, אין
14 מחלוקת כי התובעת לא פנתה מאז ועד היום לטיפול נפשי, וכן כי טיפול נפשי ניתן גם
15 במסגרת קופ"ח. לבסוף נטען כי דרישתה של התובעת לפיצוי הינה מופרזת ומוגזמת. כן
16 הופנתה תשומת הלב לפירוט על גבי הקבלות שצורפו למסמכי התובעת ואשר לחלקן אין קשר
17 לנשוא התביעה. ב"כ הנתבע סברה כי פיצוי בגין ראש נזק זה בסך של 50,000 ₪ הינו סביר.
- 18
- 19 96. גם אני מוצאת כי דרישת התובעת לפיצוי הינה מוגזמת, מופרזת, חסרת פרופורציה, בבחינת
20 הנייר סובל הכל. התובעת לא רכשה תרופות, לא פנתה לטיפול נפשי, לא הוכיחה כי היא
21 נעזרת במאמן כושר, בוודאי שלא הוכח כל קשר סיבתי בין הדרישה והטענה להשמנה לבין
22 נכותה של התובעת במסגרת הליך זה. דרישותיה של התובעת לפיצוי בגין הצורך לעשות
23 שימוש בתחבורה ציבורית וההנמקה בצידה, חורגת מגבולות הסביר. גם עלויות האיפור
24 והמייק אפ אינן מצדיקות הוצאה **"חודשית עודפת"** בסך של 1,500 ₪ בחודש.
- 25
- 26 97. אשר לדרישה להחזר עלות הטיפולים שביצע הנתבע. הוכח כי הנתבע לא גבה תשלום או
27 תוספת בגין טיפול הלייזר שביצע. עוד, קבעתי כי הפרוצדורות הנוספות שביצע הצליחו.
28 בנסיבות אלו הרי שהתובעת אינה זכאית לקבל החזר בגין מתחת הפנים, הרמת העפעפיים
29 והחלפתו של הסנטר אשר לא הוכחה כל רשלנות בביצועם.
- 30
- 31 98. ד"ר ריבלין-כרפ, בסיפא לחוות דעתה ציינה כי יתכן שבעתיד תזדקק התובעת לטיפול תרופתי
32 מלווה בשיחות. טיפולים מסוג זה ניתנים גם במסגרת קופ"ח. עוד, דרישתה של התובעת
33 לפגישה שבועית פעם בשבוע למשך 10 שנים, אינה מגובה במסמך או חו"ד מתאימה.

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 167776-09 אלמונית נ' לבנברג ואח'

99. לפיכך, בשוקלי את צרכי הטיפול הנפשי, המשחות והמייק-אפ והיקף ההוצאות שהוכח עד כה, הנני סוברת כי פיצוי כולל בגין הוצאות לעבר ולעתיד, בשיעור של 80,000 ₪ יהלום ראש נזק זה.

גובה הפיצוי בשל הפגיעה באוטונומיה העדר הסכמה מדעת וכאב וסבל

100. ב"כ התובעת בסיכומיה עתרה לפיצוי בגין כאב וסבל בשיעור של 1,000,000 ₪, בגין הפגיעה באוטונומיה בשיעור של 800,000 ₪, בגין העדר הסכמה מדעת סך של 800,000 ₪ ובגין עוולת התקיפה סך של 500,000 ₪. סה"כ עתרה התובעת לקבלת פיצוי בגין ראשי נזק אילו בשיעור שמצטבר של 3,100,000 ₪.! הנתבעת טוענת כי פיצוי בגין כאב וסבל ובגין פגיעה באוטונומיה בשיעור כולל של 100,000 ₪ הינו סביר.

101. אשר לגובה הפיצוי בגין פגיעה באוטונומיה, הרי שעל פי ההלכה הפסוקה, עם הטמעתו של הפיצוי בראש נזק זה על הפיצוי להיות משמעותי ולשקף את החשיבות שמעניקה שיטת המשפט לאינטרס שנפגע. בשנים האחרונות נפסקו לא אחת סכומי פיצוי הנעים בין 100,000 ₪ ל- 250,000 ₪ (ראו את סקירת הפסיקה בע"א 1303/09 **קדוש נ' בית החולים ביקור חולים**, בפסקה 48 בעמ' 101).

102. בע"א 9817/02 **נחום וינשטיין נ' ד"ר דוד ברגמן** (16.6.2005), נפסק פיצוי בשיעור של 150,000 ₪, לאחר שביהמ"ש קבע כי לא נמסר מידע רלבנטי לתובע, אשר כתוצאה מניתוח בעיניו, נגרמו לו 55% נכות צמיתה. בע"א 9936/07 **מאיה בן דוד נ' ד"ר אייל ענטבי** (22.11.2011), נפסק פיצוי בשיעור של 250,000 ₪, בגין פגיעה באוטונומיה לתובעים, לאחר שבלידת שלישיה, אחת התינוקות נולדה כאשר היא אובחנה כלוקה בתסמונת דאון. בע"א 8126/07 **עזבון המנוחה ברוריה צבי נ' בית החולים ביקור חולים** (3.1.2010), אושר פיצוי בשיעור של 100,000 ₪ בגין פגיעה באוטונומיה, לאחר שנקבע כי שלא נמסר לאמה של המנוחה מידע על הסכנות שבשימוש בפיטוצין בטרם הוענקה לה התרופה, כך נפגעה זכותה לשקול באופן עצמאי איזה טיפול לקבל או שלא לקבל. בע"א 980/09 **פלונית נ' פרופ' משיח**, הגם שהנתבע לא התרשל בטיפול ובהחלטות שקיבל במסגרת טיפולי הפוריות שבוצעו למערערים 2-3, בסופם נולדה המערערת 1 כפגה הסובלת ממומים קשים, התערב ביהמ"ש בפסיקת הפיצוי בגין פגיעה באוטונומיה של המערערים 2-3, הגם שלא הוכח קשר סיבתי בין העדר המידע לפעולתם של המערערים, והעלה את הפיצוי לאב ל- 200,000 ₪ ולאם ל- 100,000 ₪. בע"א (ת"א) 26571-06-11 **דב קופליס נ' ד"ר מרמור** (מיום 27.11.12), שם הגדיל ביהמ"ש המחוזי את שיעור הפיצוי שפסק ביהמ"ש שלום בשיעור כולל בגין פגיעה באוטונומיה וכאב וסבל, מסך של 100,000 ₪ ל- 150,000 ₪ (100,000 ₪ בגין הפגיעה באוטונומיה ו- 50,000 ₪ בגין

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 167776-09 אלמונית נ' לבנברג ואח'

1 כאב וסבל), בעת שנקבע כי הנתבע לא חשף לפני התובע את מלוא המידע לגבי תוצאות ניתוח
2 העיניים שעבר. עוד נקבע במסגרת הערעור כי לו היה המטופל נחשף למלוא המידע לא היה
3 מבצע את הניתוח.

4

5 103. גובהו המדויק של הפיצוי ייקבע בהתחשב בהפרה הקונקרטית ובנסיבותיה. וכך נאמר בעניין
6 זה על ידי כב' המשנה לנשיאה ריבלין (כתוארו אז) בע"א 1326/07 ליאור המר נ' פרופ' עמי
7 עמית (בפסקה 73):

8

9 אשר לגובה הפיצוי – כשופטת א' חיות, אף אני סבור כי אין לפסוק
10 פיצוי סטנדרטי בגין הפגיעה באוטונומיה, אלא צריך שהפיצוי יהיה
11 אינדיבידואלי, בהתחשב בהפרה הקונקרטית ובנסיבותיה (ראו: ע"א
12 10085/08 תנובה מרכז שיתופי לשיווק תוצרת חקלאית בישראל
13 בע"מ נ' עזבון ראבי, פס' 40 לפסק דינה של השופטת א' חיות (טרם
14 פורסם, [פורסם בנבו], 4.12.2011)). יחד עם זאת, כבר הובהר כי
15 "מאחר שמדובר בהערכה של נזק בלתי-מוחשי, יזקקו בתי-המשפט
16 להערכה שתתבסס על נסיבות העניין ועל ניסיון חייהם. ככלל ניתן
17 לקבוע, כי ככל שהמידע שלא נמסר חשוב יותר וככל שהאינטרס
18 הנפגע קרוב יותר לליבת הזכות ומשפיע עליה בצורה משמעותית
19 יותר – כך יגדל הפיצוי בגין הפגיעה באוטונומיה (וראו לעניין זה את
20 המדדים שהציעה השופטת שטרסברג-כהן בהלכת דעקה להערכת
21 הנזק הלא-מוחשי שנגרם למי שזכותו לאוטונומיה נפגעה בעת קבלת
22 טיפול רפואי, בהם: סוג המידע שנמנע מן החולה; היקפו, טיבו
23 ומשקלו הסגולי של המידע שלא נמסר לחולה לעומת זה שנמסר לו;
24 עמדתו יחסו של החולה למסירת המידע הרפואי הקשור בו; ותוצאות
25 הטיפול שבוצע... (שם, בעמ' 619-621))" (הלכת קדוש, פס' 42
26 לפסק-דיני).

27

28 לעניין זה אבהיר כי הפיצוי בגין פגיעה באוטונומיה יכול להצטבר לסכום הפיצוי בגין נזק לא
29 ממוני אחר, ראו דברי כב' המשנה לנשיאה ריבלין בפרשת ליאור המר הנ"ל (בפסקה 72), אשר
30 זכו להסכמתם של כל יתר שופטי ההרכב, תוך הפנייה לקביעותיו בפס"ד קדוש:

31

32 בעניין קדוש עמדתי על כך שהפיצוי בגין הפגיעה באוטונומיה
33 אינו ניתן לניזוק "על עצם הפגיעה בזכותו החוקתית באופן
34 ערטילאי ועקרוני", אלא על "נזקים תוצאתיים אמיתיים"

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 167776-09 אלמונית נ' לבנברג ואח'

1 שנגרמו לו (כמאמרה של יפעת ביטון "כאבים באזור הכבוד"
 2 משפט וממשל ט 137, 145-146 (2005) (להלן: ביטון)). נזקים
 3 אלה, שניתן לזהותם כ"פגיעה ברגשות", כוללים תחושות
 4 שעניינן "פגיעה בכבוד, סבל נפשי, השפלה, בושה, צער עלבון,
 5 תסכול, ערעור האמונה בזולת, ערעור תפיסת העצמי ופגיעה
 6 בהערכה העצמית של הפרט או ביכולת המימוש העצמי, הן
 7 כאינדיבידואל והן כחלק מקבוצה ועוד" (ביטון, בעמ' 184). בשל
 8 שהנזק בגין פגיעה באוטונומיה יכול לעמוד בפני עצמו –
 9

10 ניתן לתבוע פיצוי בגין פגיעה באוטונומיה גם בהיעדר נזק אחר;
 11 במקרים אחרים ניתן לתבוע פיצוי זה בנוסף או במצטבר לנזק גוף
 12 שנגרם ובכלל זה בנוסף ובמצטבר לנזק לא ממוני אחר, מקום בו
 13 מדובר בשני נזקים נפרדים. בכך אין כדי לחדש דבר, שהרי על
 14 המעוול לפצות על כלל הנזקים שגרם, ואם גרם ליותר מאשר נזק
 15 אחד, יפצה על שגרם. במובן זה המדובר בשאלה עובדתית ולא
 16 משפטית (הלכת קדוש, פס' 45 לפסק דיני).

17
 18 104. בענייננו, מעבר לעצם הפגיעה באוטונומיה של התובעת, שיסודה בכך שלא זכתה לקבל
 19 מהנתבע את כל ההסברים והמידע שהיתה זכאית לקבלם עובר לניתוח, נגרם לתובעת נזק לא
 20 ממוני נפרד: הן מתחושת התסכול עקב תוצאות הטיפול שעברה שלא מדעת, ואי הנוחות
 21 ממנה היא סובלת מידי יום כתוצאה מהצורך להסתיר את הצלקות על פניה, על כל המשתמע,
 22 תוצאה אשר באה לידי ביטוי באופן מאד חריף מהתנהלותה היומיומית של לרבות ביחסיה
 23 האישיים עם בני משפחתה לרבות יחסיה האינטימיים עם בעלה. נוכח מכלול הנתונים, הנני
 24 קובעת פיצוי בשיעור של 120,000 ₪ בגין כאב וסבל וכן פיצוי נוסף בשיעור של 150,000 ₪
 25 בגין פגיעה באוטונומיה והעדר הסכמה מדעת.
 26

סיכום נזקי התובעת

28	105. בגין פגיעה באוטונומיה וכאב וסבל	₪ 270,000
29	אבדן שכר	₪ 45,000.
30	הוצאות	₪ 80,000.
31	סה"כ	<u>₪ 395,000</u>

32
 33 לסכום זה יש להוסיף, אגרה ששולמה על ידי התובעת, הוצאות עריכת חו"ד המומחים מטעם
 34 התובעת, שכר עדותו של פרופ' שפיר וכן מחצית שכ"ט המומחית שמונתה על ידי ביהמ"ש. כן
 35 זכאית התובעת להחזר בגין הוצאות הגעתו של האח לעדות לארץ מארה"ב, בשיעור של 7,500

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 167776-09 אלמונית נ' לבנברג ואח'

1 ש' בלבד (בהתאם לעדותו שילב את הנסיעה עם נסיעה משפחתית. עוד, איני סוברת כי על
2 הנתבע לממן לאח נסיעה במחלקת עסקים ולכן מצאתי את הדרישה להחזר 20,000 ש' בלתי
3 סבירה).
4
5 ב"כ התובעת עתרה לחייב הנתבע גם בשכ"ט עו"ד, כפי שלטענתה סוכם בינה לבין התובעת,
6 בשיעור של 25% בצירוף מע"מ. הסכם שכ"ט לא הוצג לביהמ"ש. בבואי לפסוק את שכ"ט ב"כ
7 התובעת, הבאתי בחשבון את העובדה כי סיכומי התובעת, חרגו באופן ניכר מההנחיות שנתנו
8 על ידי. חלק ניכר מסיכומי התובעת הינם חזרה על תצהיר התובעת, ובנסיבות אלו היה הדבר
9 מיותר ומכביד. בנוסף, במסגרת סיכומיה עתרה התובעת לפיצוי בשיעור העולה על 6,000,000
10 ש', החורג כמובן מסמכות בית משפט זה, כאשר סכום הפיצוי שנפסק על ידי קטן מ- 10%
11 מהסכום הנתבע. בנסיבות אלו, הנני סבורה כי שכ"ט עו"ד בשיעור כולל של 23.4 מסכום
12 הפיצוי שפסקתי יהיה ראוי בנסיבות.

13
14
15 ניתן היום, יח' אדר תשע"ג, 28 פברואר 2013, בהעדר הצדדים.
16

17 סיגל רסלר-זכאי, שופטת
18
19
20
21
22
23